

รายงานวิจัยเรื่อง

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยน

วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย

คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง

สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๕๒

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ

ความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง

ภาควิชาภาษาไทย

คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง

สาธารณรัฐประชาชนจีน

กับ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประเทศไทย

บทคัดย่อ

จินตนา พุทธเมตตา. (๒๕๕๑). รายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของ นักศึกษาแลกเปลี่ยน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรม ตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๕๒

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง ซึ่งมาเรียนภาษาไทยที่ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ จำนวน ๒๒ คน ข้อมูลที่ใช้ วิเคราะห์ คือเรียงความภาษาไทยจำนวน ๑๑๒ ชิ้นงาน และเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการเขียน ได้แก่ การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง การสะกดการันต์ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอน และการเขียน ย่อหน้า ดังนี้

๑. การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๓ ลักษณะ ได้แก่ การวางรูปสระไม่ถูกต้องตำแหน่ง ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมา คือ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง และพบน้อยที่สุด คือ การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง

๒. การสะกดการันต์ พบว่ามีข้อบกพร่อง ๕ ลักษณะ เรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปหาน้อย ได้แก่ การเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง การเขียนสระไม่ถูกต้อง การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และการเขียนการันต์ไม่ถูกต้อง

๓. การใช้คำไม่ถูกต้อง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๗ ลักษณะ เรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปหาน้อย คือ การใช้คำไม่ถูกต้องในลักษณะอื่นๆ ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมา คือการใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง การใช้คำนามไม่ถูกต้อง การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง และการใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง

๔. การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๔ ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำเกินในประโยค ซึ่งพบมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ การขาดคำที่จำเป็นในประโยค และพบน้อยที่สุด คือ การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเขียนของนักศึกษา และเพื่อให้
นักศึกษาสามารถเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเมื่อกลับไปศึกษาต่อที่ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและ
วัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง

Abstract

Jintana Puttamata. (2010). *An Error Analysis of Thai Writing of Third Year Thai-major Exchange Students from Department of Asian Languages and Culture, Guangdong University of Foreign Studies in 2009*. Bangkok: Srinakharinwirot University.

This research aimed to study errors in Thai writing of Third Year Thai-major Exchange Students from Department of Asian Languages and Culture, Guangdong University of Foreign Studies, People's Republic of China. The subjects of this study were 22 exchange students who had studied Thai at the Department of Thai and Eastern Languages, Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University in the second semester of the academic year 2009. Data for the error analysis were gathered from 132 pieces of Thai composition and the detailed research data would be shown in descriptive analysis format.

The research showed that those students have problems in the following five areas:

1. Positions of Vowels and Tone Mark. Three types of mistakes were found. Displacement of vowel position only was most often found and it was followed by the tone mark displacement. Displacement of both vowel and tone marks was least commonly found.
2. Application of Silent Mark. Five types of common mistakes found in the use of silent mark (aka Ka-Ran in Thai) were listed in order of frequency: misuse of first character, misuse of last character, vowel misusage, tone mark misusage, and silent mark misusage.
3. Word Choice. Seven types of common mistakes found in word choice were listed in order of frequency: miscellaneous misusage, verb misusage, noun misusage, adjective misusage, preposition misusage, classifier misusage and conjunction misusage.
4. Sentence Formation. Four types of mistakes often found in sentence formation were listed in order of frequency: redundant words in sentence, foreign language-influenced sentence formation, lack of important words in sentence, and words ordering
5. Space and Paragraph. Three types of mistakes in space and paragraph were listed in order of frequency: hyphen misusage, spacing misusage, and incorrect paragraphing.

Researcher would apply the research result to improve students' writing skills so that they could proficiently write their research paper when they go back to study in their Thai-Major in the Department of Asian Languages and Culture, Guangdong University of Foreign Studies, People's Republic of China.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยการศึกษาเรื่อง “การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษา และการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๕๒” ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาหัวข้อนี้ตั้งแต่แรกเริ่มที่ไปราชการสอนภาษาไทย ณ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษา และการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง นักศึกษาจะเกิดปัญหาการเขียนภาษาไทย เพราะเกิดการแทรกแซงจากภาษาแม่ เมื่อมีโอกาสดสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการ ทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างเต็มที่ และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมทั้งให้แนวทางการแก้ไข ผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัญหาและแนวทางเสนอแนะการแก้ไขสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักศึกษา หรือผู้สนใจเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศชาติอื่นๆ ได้

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากเงินรายได้ของคณะมนุษยศาสตร์ และได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย (รองศาสตราจารย์หล่อ อึ้งยวน) คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ให้ข้อสังเกต และให้หลักเกณฑ์ของภาษาแม่

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ (รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์) รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย (ดร. โสภณ จันทะกล้อย) ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย (อาจารย์พัชร พิพัทธกุล) และขอบคุณหัวหน้างานนโยบายและแผน (นางทิพย์วรรณ ณ นคร) ที่ดูแลเป็นอย่างดี ทำให้ผู้วิจัยได้รับความสะดวกในการทำงานวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจความถูกต้องของงานวิจัยในหลักการและหลักเกณฑ์ทางวิชาการ

ผู้วิจัยขอขอบความสำเร็จครั้งนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา ครูบาอาจารย์ที่เลี้ยงดู และสั่งสอนอบรมผู้วิจัยจนมีความสามารถในระดับหนึ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	
Abstract	
บทที่	
๑ บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
ความมุ่งหวังของงานวิจัย	๒
ความสำคัญของงานวิจัย	๓
ขอบเขตของงานวิจัย	๓
วิธีการศึกษาค้นคว้า	๓
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย	๕
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย	๕
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย	๖
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ	๖
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ	๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ	๘
๓ วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา	๑๑
วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย	
ภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง	
การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง	๑๒
การสะกดการันต์	๑๔
การใช้คำไม่ถูกต้อง	๒๕
การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง	๓๓
การเว้นวรรคตอนและการเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง	๓๕

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
๔	
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๕๔
สรุปผลการวิจัย	๕๔
อภิปรายผลการวิจัย	๕๗
ข้อเสนอแนะ	๖๐
บรรณานุกรม	๖๑
ภาคผนวก	๖๕
ก	การเดินทางท่องเที่ยวในช่วงปิดเทอม
ข	อธิบายความเหมือนและความต่างของวรรณคดีและวรรณกรรม
ค	ปัญหาการใช้ภาษาไทยทั้ง ๔ ทักษะของนักศึกษา
ง	เรียงความเรื่อง “เยาวชนจีน”
จ	ประวัติบุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบ
ฉ	โครงสร้างทางสังคม
ช	จดหมายถึงอาจารย์จินตนา

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	แสดงจำนวนครั้งและคำร้อยละของข้อบกพร่องในการวางรูปสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	๔๘
๒	แสดงจำนวนครั้งและคำร้อยละของข้อบกพร่องในการเขียนการสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง	๔๙
๓	แสดงจำนวนครั้งและคำร้อยละของข้อบกพร่องในการใช้คำไม่ถูกต้อง	๕๑
๔	แสดงจำนวนครั้งและคำร้อยละของข้อบกพร่องในการใช้ประโยคไม่ถูกต้อง	๕๒
๕	แสดงจำนวนครั้งและคำร้อยละของข้อบกพร่องในการเว้นวรรคตอนและการเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง	๕๓

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้เปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยให้นักศึกษาเป็นเวลากว่า ๔๐ ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรม มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ด้านทักษะการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน และการแปลอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ขนบประเพณี วัฒนธรรมของประเทศไทยเป็นอย่างดี พร้อมกับมีความรู้ทางสาขาวิชาเลือกที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมาย การค้าต่างประเทศ การเงิน การบริหาร นิเทศศาสตร์ การท่องเที่ยวฯ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในสายงานต่างๆ อาทิ นักการทูต อาจารย์ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว นักวิจัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ล่าม นักแปล ฯลฯ ตลอดเวลาภาควิชาภาษาไทยได้มีการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนปัจจุบันได้พัฒนาหลักสูตรเป็นที่ยอมรับในวงการการสอนภาษาไทยภายในประเทศจีน และบัณฑิตที่ได้สำเร็จการศึกษา ก็ได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ การจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นเฉพาะที่ ทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวข้างต้น และเนื้อหาส่วนใหญ่ใน แบบเรียน จะเน้นเรื่อง คำ รูปประโยค และหลักภาษาเป็นสำคัญ นักศึกษาจึงมีโอกาเลือกวิชาเรียนน้อยมาก จึงทำให้นักศึกษามีความเป็นเลิศทางทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเพียงด้านเดียว สำหรับการเรียนการสอนในชั้นปีที่ ๑ และ ๔ จะเน้นการอ่าน การเขียนและการแปลเป็นสำคัญ และเสริมความสามารถในการประยุกต์การใช้ภาษา (หลอ อี้หยวน. ๒๕๕๒. สัมภาษณ์).

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามากกว่า ๒,๐๐๐ คน ซึ่งแต่ละคนได้ใช้วิชาภาษาไทยไปประกอบอาชีพ เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ในสถานทูตจีนประจำประเทศไทย เป็นเจ้าหน้าที่ในสถานกงสุลไทยทั่วประเทศจีน อาทิ กรุงปักกิ่ง นครเซี่ยงไฮ้ เป็นต้น เป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยวประเทศจีนให้แก่คนไทย เป็นนักเขียนอิสระ เป็นครูอาจารย์สอนวิชาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษา และเป็นพนักงานในบริษัทไทย ที่ไปลงทุนในประเทศจีนและในประเทศไทย ฯลฯ ในแต่ละปีการศึกษภาควิชาภาษาไทยจะรับนักศึกษาเข้าเรียนประมาณปีละ ๒๕ – ๓๐ คน

หลักสูตรของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบด้วยรายวิชาพื้นฐานที่สอนปีหนึ่ง ซึ่งหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัย เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ว่า “การเรียนพื้นฐานวิชาภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะนักศึกษาปี ๑ ไม่มีความรู้ภาษาไทย ดังนั้นการเริ่มสอนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้องจึงต้องใช้เวลามากกว่าสามเดือน หรือเกือบ ๑ ภาคเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาจะได้ออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน” (หล่อ อี้หยวน, ๒๕๕๒, สัมภาษณ์) รายวิชาการเขียนระดับพื้นฐานซึ่งจะเริ่มเรียนด้วยการฝึกการเขียนพยัญชนะทั้ง ๔๔ ตัว สระ และวรรณยุกต์ เน้นในเรื่องการเขียนที่ถูกต้องตามอักขรวิธี คือ การเขียนพยัญชนะที่มีหัวมีหาง การวางตำแหน่งของรูปสระ การวางตำแหน่งของรูปวรรณยุกต์ และเมื่อเรียนในระดับปี ๒ จะเรียนที่ยากขึ้น คือ การวางตำแหน่งคำขยาย การใช้คำเชื่อมต่างๆ ทั้งคำบุพบท และคำสันธาน การวางตำแหน่งคำในประโยค ความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน ฝึกการเขียนอนุเจตหรือย่อหน้าสั้นๆ ฝึกการเขียนจดหมาย จนกระทั่งถึงปีที่ ๔ นักศึกษาต้องเขียนวิทยานิพนธ์เป็นภาษาไทย เพื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

การฝึกเขียนประโยคชนิดต่างๆ ของนักศึกษาจะมีปัญหาเพราะภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกันในเรื่องของโครงสร้างประโยค เช่น “อาจารย์แล้วไปไหนมาคะ” “หนูไปอยากมากค่ะ” เป็นต้น นอกจากนี้ในเบื้องต้นยังพบว่ามีนักเรียนไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี เช่น การสะกดคำ การวางรูปสระ และรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

จากปัญหาดังต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง ประกอบกับปีการศึกษา ๒๕๕๒ นักศึกษาได้มาเรียนภาษาไทยที่ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเวลา ๑ ภาคเรียน ตามสัญญาความร่วมมือทางวิชาการ จึงเป็นโอกาสที่ได้ศึกษาข้อบกพร่องดังกล่าว ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง อันจะนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนเขียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ความสำคัญของงานวิจัย

เป็นแนวทางสำคัญในการสอนการเขียนภาษาไทยสำหรับครูอาจารย์ทั่วไปที่สอนการเขียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีน และชาวต่างประเทศ อีกทั้งเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียน แบบฝึกการเขียนให้แก่ผู้เรียนชาวจีน หรือชาวต่างประเทศที่เรียนการเขียนภาษาไทย

ขอบเขตของงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง ที่มาเรียนภาษาไทยที่ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามสัญญาความร่วมมือทางวิชาการ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ จำนวน ๒๒ คน ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ เรียงความภาษาไทยจำนวน ๑๓๒ ชิ้นงาน

๒. ผู้วิจัยศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างในเรื่อง การเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี การใช้คำ และ โครงสร้างประโยค

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

๑.๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

๒. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการเขียนเรียงความของนักศึกษาจำนวน ๑๓๒ ชิ้น ในคาบเรียนรายวิชา ทย ๓๓๓ (ปัญหาการใช้ภาษาไทย) ใช้เวลาสัปดาห์ละ ๒ คาบเรียน เป็นเวลา ๑๐ สัปดาห์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเรียงความของนักศึกษา ๒๒ คน ดังนี้

๒.๑ ตรวจสอบข้อบกพร่องในการเขียนแต่ละด้านและจัดหมวดหมู่ ดังนี้ การวางรูปสระ และรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง การสะกดการันต์ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอนและการเขียนย่อหน้า

๒.๒ ส่งการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญ (อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร) ตรวจสอบ
แนะนำ และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูล ครั้งที่ ๑

๒.๓ ส่งงานแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากที่ถูกผู้วิจัยได้แก้ไขครั้งที่
๑ แล้ว

๒.๔ คำนวณหาค่าร้อยละของข้อบกพร่องที่จัดหมวดหมู่แล้ว

๓. นำเสนองานวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๓ ของภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน นี้ ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมไว้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับเพื่อสนับสนุนงานวิจัยเรื่องนี้ ดังนี้คือ

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

๑.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

๑.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาต่างประเทศ

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

๑.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

นักวิชาการของไทยได้ให้ความหมายของการเขียนที่ดีไว้พอสรุปได้ดังนี้คือ ต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ถูกต้องตามพจนานุกรม ทั้งพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด การันต์ และวรรณยุกต์ อย่างมองข้ามความสำคัญในการที่จะเขียนให้ถูกต้อง การเขียนประโยคแต่ละประโยค ผู้เขียนต้องคำนึงถึงการใช้คำที่ถูกต้องตามความหมาย ใช้คำให้ถูกต้องตามหน้าที่ของคำ ลำดับถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักภาษา ประโยคที่ดีสำหรับการเขียนควรเขียนด้วยภาษาง่ายๆ ประโยคสั้นๆ ชัดเจน ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย ไม่ใช่คำศัพท์ยาก และมีสาระมีพลังในการสื่อความหมาย (อัครา บุญทิพย์, ๒๕๓๕ : ๕-๑๕) และทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องการการฝึกฝน จึงจะทำได้ อย่างมีประสิทธิภาพ (วิจิตร ภูมิกุล, ๒๕๔๑ : ๕) อีกทั้งทักษะการเขียนยังเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน ทั้งวิธีถ่ายทอดนั้นต้องอาศัยความรู้ ความคิด ตลอดจนประสบการณ์ จึงมักเกิดข้อผิดพลาดเสมอ (ปูลภรณ์ อาจคัน, ๒๕๔๗ : ๑)

นอกจากนี้ การเขียนยังต้องให้ความประทับใจ ใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตในการเสนอเนื้อหาอ่านแล้วรื่นหูไม่หยาบคาย ชวน เพชรแก้ว (๒๕๒๒ : ๑๐๕ - ๑๑๔) กล่าวถึงกระบวนการเขียนที่ดีไว้สรุปได้ดังนี้ คือ ต้องคิดให้เข้าจุด มีข้อมูล มีความรู้ความสามารถที่จะบอกจุดสำคัญ

ของเรื่องนั้นๆ จัดระบบความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์ มีระเบียบในการจัดลำดับ มีความกระชับในความคิด แสดงความคิดให้แจ่มแจ้ง และประโยคต้องมีความสัมพันธ์กัน อัจจิมา เกิดผล (๒๕๓๓ : ๕๑) กล่าวเพิ่มเติมว่างานเขียนต้องมีย่อหน้าและวรรคตอนที่ถูกต้อง ใช้คำไทยหลีกเลี่ยงการใช้คำต่างประเทศ ใช้คำระดับเดียวกัน ใช้ศักดิ์ของคำให้เสมอกัน และองค์ประกอบที่สำคัญคือประโยค การเขียนประโยคให้ถูกต้องคือประโยคที่ถูกไวยากรณ์ ประโยคกะทัดรัด และประโยคชัดเจน (นววรรณ พันธุเมธา. ๒๕๒๒ : ๒๑)

จากความคิดเห็นของนักวิชาการข้างต้น จึงเป็นแนวคิดสำคัญในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการเขียน อีกทั้งยังมีเอกสารที่ได้ให้ความรู้ และเขียนสรุปไว้เกี่ยวกับปัญหาการเขียนไว้มากมาย ดังสรุปได้ดังนี้คือ ข้อผิดพลาดที่พบในปัจจุบันประกอบด้วย การใช้คำ กลุ่มคำ สำนวน ประโยค และอักขรวิธี (ดวงใจ ไทยอุบุญ. ๒๕๔๓ : ๕ - ๑๐) ปัญหาใหญ่สำหรับการเขียนปัจจุบันคือ เด็กไม่รักการเขียน ไม่สนใจที่จะเขียนจึงเขียนไม่เป็น ลายมือดูไม่ได้ (ยศ พันธ์สรณ์. ๒๕๓๘ : ๔๗) การใช้คำสแลง การใช้คำฟ้นระบบส่วนใหญ่ของภาษา การใช้คำหรือวลีที่สร้างขึ้นใหม่แทนคำหรือวลีที่มีอยู่แล้ว การใช้คำไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล (คุณทิพร ชำนิโรคนานต์. ๒๕๖๖ : ๓๓ - ๔๐) นอกจากนี้ ยังพบข้อบกพร่องในเรื่องของการใช้คำที่มีความขัดแย้งกันในประโยคเดียวกัน หรือมีการเปลี่ยนคำไปโดยไม่จำเป็น หรือการใช้คำแสดงพจน์ขัดแย้งกัน (พรทิพย์ ภัทรนาวิก. ๒๕๖๗ : ๑๒-๑๔) และที่สำคัญคือการใช้ภาษาที่บกพร่องในเรื่องของการเรียบเรียงประโยคที่ขาดภาคประธาน การวางส่วนขยายผิดที่ ความไม่สมบูรณ์ของประโยค การใช้คำเชื่อมและการใช้คำฟุ่มเฟือย (วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. ๒๕๒๒ : ๒๘๐ - ๒๘๓) ข้อผิดพลาดในการเขียนที่พบเป็นเรื่องของการใช้พยางค์ต้นเดียว พยางค์ควบกล้ำ และพยางค์ตัวสะกด สาเหตุที่ผิดพลาดเป็นเพราะพยางค์เสียงเดียวสามารถเขียนได้หลายอย่าง ซึ่งเป็นสาเหตุเช่นเดียวกับข้อผิดพลาดในการใช้สระ ส่วนเรื่องการใช้วรรณยุกต์เกิดข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เกิดจากการวางตำแหน่งวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และข้อผิดพลาด การใช้การันต์คือเติมการันต์ในคำที่ไม่ควรมี และไม่เติมการันต์ในคำที่ควรมี (นววรรณ พันธุเมธา. ๒๕๒๒ : ๒๑)

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ (๒๕๔๘) ได้ศึกษาอิทธิพลของภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ที่มีต่อการเขียนของนักศึกษาเกาหลี ชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๑๑ คน และชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๒๐ คน ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี พบว่าไวยากรณ์เกาหลี โครงสร้างประโยค สังคมและวัฒนธรรมเกาหลีมีอิทธิพลต่อข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยทั้งสิ้น

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนของนักศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ ชำรงต้นแสดงให้เห็นว่าข้อบกพร่องในการเขียนนั้นเกิดจากข้อผิดพลาดในการใช้คำ การเขียนที่ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้องเพราะภาษาแม่แทรกแซง

๑.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาไทย

งานวิจัยในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งของนักเรียน ในโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด พบว่านักเรียนไทยมี ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำที่ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี การใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง เช่น ลักษณะนาม การแต่งประโยค (ชูศรี ศรีแก้ว, ๒๕๒๖ : บทคัดย่อ) การใช้ความหมายของคำ ผิดพลาด การใช้โครงสร้างประโยค

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยที่ศึกษาปัญหาเรื่องนี้ ที่น่าสนใจคือการศึกษานิสิตนักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษา และนักเรียนที่เรียนภาษาไทย โดยมีภาษาต่างประเทศซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนอันส่งผลให้เกิดการใช้ภาษาไทยมีข้อบกพร่อง ดังนี้

ไชศิริ ปราโมช ณ อยุธยา (๒๕๑๘) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยจาก ข้อสอบวิชาภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ ๑ ชั้นปีที่ ๒ และชั้นปีที่ ๓ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตมีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้ถ้อยคำชนิดต่างๆ ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค ข้อผิดพลาดในเรื่องเครื่องหมาย ข้อผิดพลาดในเรื่องสะกดการันต์ ส่วนสาเหตุของการผิดพลาดเกิด จาก การใช้แนวเทียบผิด ความหมายของคำ อิทธิพลของภาษาบาลีสันสกฤต ความสับสนเกี่ยวกับ กฎเกณฑ์การใช้ภาษาไทย และความผิดพลาดเกิดจากการอ่านผิด

สุชาดา ชาทอง (๒๕๓๔) ได้ศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่าข้อผิดพลาดเป็น เรื่อง การใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้รูปแบบของการเขียน และสาเหตุของข้อผิดพลาด ดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะนักเรียนใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน

เสนอ ตริวิเศษ (๒๕๔๒) ได้ศึกษาปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๔ ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งนักเรียนจะใช้ภาษาเขมรและภาษา ส่วยในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วยในชีวิตประจำวันมีปัญหา

การใช้ภาษาไทยมากที่สุด ปัญหาดังกล่าวได้แก่ การเรียงคำเข้าประโยคผิดที่ และขาดคำที่จำเป็นในประโยค

ศรีจันทร์ วิชาตรง (๒๕๔๒) ได้ศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา ๒๕๔๐ จำนวน ๑,๑๕๒ คน โดยให้นักศึกษาเขียนเรียงความ พบความผิดพลาดเรื่องการสะกดการันต์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้คำ การแต่งประโยค การเว้นวรรค การใช้เครื่องหมายอื่นๆ การใช้เครื่องหมายไปยาล การใช้อักษรย่อ และการใช้ตัวเลข ตามลำดับ

จากการศึกษาของนักวิจัยที่ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนข้างต้น สรุปได้ว่าแม้ผู้เรียนจะศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา เขียนภาษาไทยผิดพลาด โดยเฉพาะหากโรงเรียนนั้นอยู่ในเขตที่จะได้รับการแทรกแซงจากภาษาอื่นที่สื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่

๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

การศึกษาทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ เพราะในกรณีเช่นนี้ การเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้น ถือว่าเป็นการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การศึกษานี้จะทำให้ผู้วิจัยได้ทราบสาเหตุที่มีลักษณะคล้ายกันได้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้คือ

๒.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเขียนภาษาต่างประเทศ

ปัญหาข้อบกพร่องที่พบส่วนใหญ่ในงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวต่างประเทศ เช่น การสะกดคำ การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ มีความบกพร่องในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค การใช้กริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และการใช้จำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้องตามบริบทของข้อความ เป็นต้น (David H. Dickkason.1957 : 3) ในปี ค.ศ. 1987 Hakan Ringbom (1987 : 71- 72) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยสามารถสรุปเพิ่มเติมได้ว่า ปัญหานั้นเกิดจากการที่ ผู้เรียนมีความรู้ในกฎเกณฑ์ของภาษานั้นไม่ดีพอ จึงทำให้ใช้ภาษาผิดพลาด การฝึกการเขียนอย่างสม่ำเสมอจะเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนน้อยลง เกิดการพัฒนาการเขียนได้ในระดับที่น่าพอใจ (Ann Raime. 1983 : 3)

๒.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาต่างประเทศ

มีนักวิจัยได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยพูนาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี (แซ่ จองบก. ๒๕๔๓) สรุปได้ว่า ข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษามีมากที่สุด -ทั้งการสะกดคำ การใช้ความหมายที่ไม่ถูกต้องตามบริบท และการใช้โครงสร้างประโยค นอกจากนี้มีนักวิจัยคนอื่นๆ คือ สุษติ มณีกาญจน์สิงห์ (๒๕๔๓) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทยที่มาศึกษาภาษาไทย ณ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชาวจีนมีข้อบกพร่องในเรื่องของการเรียงลำดับคำในประโยค รวมทั้งการใช้คำบอกเวลาที่เรียงผิดที่ในโครงสร้างประโยค

สอดคล้องกับการศึกษาของชนิกา คำพูน (๒๕๔๕) ที่ได้ศึกษาข้อบกพร่องเรื่องการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๔ สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๒๓ คน ว่าพบข้อบกพร่องในการเขียนเรื่องพยัญชนะต้น พยัญชนะท้ายคำ การเขียนประโยคโดยใช้คำไม่ถูกต้องทั้งความหมายและหน้าที่ของคำ และการเรียงคำในประโยคไม่ถูกต้อง จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาชาวจีน กลุ่มตัวอย่างพบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษาที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับการแต่งประโยค รองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับคำ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ตามลำดับ

สิระ สมนาม (๒๕๕๐) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยการเขียนของนักศึกษาผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ๑ ปีจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ซึ่งสามารถสรุปเพิ่มเติมจากนักวิชาการท่านอื่นได้ว่า นักศึกษามีการใช้คำกริยาแทนที่คำนาม การใช้คำนามแทนที่คำกริยา และการใช้คำชนิดเดียวกันแต่ผิดรูป การใช้คำชนิดเดียวกันแต่ผิดคำศัพท์ ซึ่งแบ่งออกเป็น การใช้คำว่า “เป็น” และ “มี” สลับกัน และการใช้คำศัพท์ผิด การใช้คำเชื่อมผิด แบ่งออกเป็นการใช้คำเชื่อมเดี่ยวผิด การใช้คำเชื่อมผสมผิด การขาดคำเชื่อม การเพิ่มคำเชื่อม การรวมลักษณะการขาดคำ เพิ่มคำ ใช้ผิดคำ ใช้คำฟุ่มเฟือย แบ่งออกเป็น การใช้ “มี/ใน/เป็น” ร่วมกับคำว่า “การ” และ “ความ” และการใช้คำลักษณนามผิด

ทั้งนี้สรุปได้ว่านักศึกษาต่างประเทศมีข้อบกพร่องในการเขียนทั้งด้านอักขรวิธี_การใช้ความหมายไม่ถูกต้องในบริบทของประโยค การใช้หน้าที่ของคำในประโยคไม่ถูกต้อง การลำดับคำ การใช้คำบอกเวลาที่เรียงผิดในโครงสร้างประโยค และการเรียงคำในประโยคสับสน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อบกพร่องของนักศึกษาต่างประเทศ โดยเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสัญญาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง กับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และงานวิจัยชิ้นนี้จะทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีนและชาวต่างประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะเรื่องการเขียน

บทที่ ๓

วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา

วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๓

ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง พ.ศ. ๒๕๕๒” ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่

๑. การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง
๒. การสะกดกรันต์
๓. การใช้คำไม่ถูกต้อง
๔. การใช้ประโยค
๕. การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนที่ปรากฏในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์จากตำราและหนังสือดังต่อไปนี้

๑. หลักภาษาไทย ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
๒. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
๓. ไวยากรณ์ไทย ของนพวรรณ พันธุมธา

๑. การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ในที่นี้หมายถึง การวางรูปสระ รูปวรรณยุกต์ รวมทั้งการวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การวางรูปสระไม่ถูกตำแหน่ง การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง ดังนี้

๑.๑ การวางรูปสระไม่ถูกตำแหน่ง

ตัวอย่างเช่น

บัดนี้	เขียนเป็น	บัดนี้
พัฒนา	เขียนเป็น	พัฒนา
รัฐบาล	เขียนเป็น	รัฐบาล
รับ	เขียนเป็น	รับ
กัน	เขียนเป็น	กัน
ครับ	เขียนเป็น	ครับ
ปิดสวะ	เขียนเป็น	ปิดสวะ
โดยเฉพาะ	เขียนเป็น	โดยเฉพาะ
สำหรับ	เขียนเป็น	สำหรับ
สังคม	เขียนเป็น	สังคม
สมบัติ	เขียนเป็น	สมบัติ
สัมพันธ์	เขียนเป็น	สัมพันธ์
สุโขทัย	เขียนเป็น	สุโขทัย
ลักษณะ	เขียนเป็น	ลักษณะ
ปัญหา	เขียนเป็น	ปัญหา
ปฐวิติ	เขียนเป็น	ปฐวิติ
เห็น	เขียนเป็น	โหน

๑.๒ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง

ตัวอย่างเช่น

กล็อง	เขียนเป็น	กลอ้ง
ก่อ่น	เขียนเป็น	ก่อ่น
เก็ว	เขียนเป็น	เก็ว
มากกว่า	เขียนเป็น	มากกว่า
เครื่องคั้ม	เขียนเป็น	เครื่องคั้ม
เท็ยง	เขียนเป็น	เท็ยง

เที่ยว	เขียนเป็น	เที่ยว
เมื่อ	เขียนเป็น	เมื่อ
ก่อน	เขียนเป็น	ก่อน
น้อย	เขียนเป็น	น้อย
ถ่ายรูป	เขียนเป็น	ถ่ายรูป
กว่า	เขียนเป็น	กว่า
อย่าง	เขียนเป็น	อย่าง
เคลื่อน	เขียนเป็น	เคลื่อน
ระหว่าง	เขียนเป็น	ระหว่าง
เพื่อน	เขียนเป็น	เพื่อน
เพิ่ม	เขียนเป็น	เพิ่ม
ทุกสิ่ง	เขียนเป็น	ทุกสิ่ง
หนึ่ง	เขียนเป็น	หนึ่ง
ต่าง	เขียนเป็น	ต่าง
ไว้	เขียนเป็น	ไว้
แหล่ง	เขียนเป็น	แหล่ง
ส่วน	เขียนเป็น	ส่วน

๑.๓ การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง

ตัวอย่างเช่น

ทั้ง	เขียนเป็น	ทั้ง
ตั้ง	เขียนเป็น	ตั้ง
เมื่อ	เขียนเป็น	เมื่อ
ทั่ว	เขียนเป็น	ทั่ว
จะนั้น	เขียนเป็น	จะนั้น
สั้น	เขียนเป็น	สั้น
หนึ่ง	เขียนเป็น	หนึ่ง
มันใจ	เขียนเป็น	มันใจ

๒. การสะกดการันต์

การสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง ในที่นี้หมายถึงการที่นักศึกษาเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบ พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ พยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด สระ วรรณยุกต์ และการันต์ไม่ถูกต้อง กล่าวคือเขียนผิดไปจากที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับพ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดไว้ ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้องของนักศึกษามีดังต่อไปนี้

๒.๑ การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง

การเขียนพยัญชนะต้น ไม่ถูกต้องมีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวไม่ถูกต้อง การเขียนพยัญชนะต้นควบไม่ถูกต้อง และการเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำไม่ถูกต้อง ดังนี้

๒.๑.๑ การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

ทะนุถนอม	เขียนเป็น	ถนุถนอม
ถ้วน	เขียนเป็น	ท้วน
ศูนย์ศิลปอาชีพ	เขียนเป็น	คุรุศิลปอาชีพ
มากมาย	เขียนเป็น	มากหมาย
เชียงใหม่	เขียนเป็น	เชียงไใหม่
เสฉวน	เขียนเป็น	เลฉวน
เสียใจ	เขียนเป็น	เล็ใจ
เสียตาย	เขียนเป็น	เสียต่าย
ฉะนั้น	เขียนเป็น	สะนั้น
โบราณ	เขียนเป็น	โปรราณ
ประถม	เขียนเป็น	ประฐม
รู้ศึก	เขียนเป็น	รู้ศึก
อัญชัน	เขียนเป็น	บัญญัติ
ศักดิ์นา	เขียนเป็น	ศักดิ์นา
บิดา	เขียนเป็น	ปิดา

พิธีกร	เขียนเป็น	พิธีกร
พูด	เขียนเป็น	พูด
ชี้แจง	เขียนเป็น	ชี้แจง
ชื่อ	เขียนเป็น	ชื่อ
ดี	เขียนเป็น	จี
ระดับ	เขียนเป็น	ระดับ
รู้สึก	เขียนเป็น	รู้สึก
วิธี	เขียนเป็น	วิถี
ห่มเท	เขียนเป็น	ห่มเถ
วรรณคดี	เขียนเป็น	วรรณคดี
เบา	เขียนเป็น	เปา
ปรากฏ	เขียนเป็น	ประกฎ
สัมผัส	เขียนเป็น	สัมผัส
ที่	เขียนเป็น	มี
ดอกไม้	เขียนเป็น	ตอกไม้
ถึง	เขียนเป็น	จึง
ทะเล	เขียนเป็น	ทะเล
การศึกษา	เขียนเป็น	การศึกษา
เลวร้าย	เขียนเป็น	เหลวร้าย
หลงผิด	เขียนเป็น	พลงผิด
ของ	เขียนเป็น	บอง
ขาด	เขียนเป็น	ขาด
เขา	เขียนเป็น	เบา
อุปสรรค	เขียนเป็น	อุปสรรค
สแลง	เขียนเป็น	สแลง
สำนวน	เขียนเป็น	สำนวน
จุดมุ่งหมาย	เขียนเป็น	จุดมุ่งหมาย
ความก้าวหน้า	เขียนเป็น	ความก้าวหน้า
เต็มตา	เขียนเป็น	เต็มตา
ปรัชญา	เขียนเป็น	ปรัชญา
แบ่ง	เขียนเป็น	แบ่ง

๒.๑.๒ การเขียนพยัญชนะต้นควบไม่ถูกต้อง

๑) ควบแท้

ตัวอย่างเช่น

เปลี่ยนแปลง	เขียนเป็น	เปลี่ยนแปลง
เปลี่ยนแปลง	เขียนเป็น	เปลี่ยนแปลง
ครั้ง	เขียนเป็น	ครั้ง

๒) ควบไม่แท้

ตัวอย่างเช่น

จริง	เขียนเป็น	จริง
ทราย	เขียนเป็น	ชาย
ชาบซึ่ง	เขียนเป็น	ทราบซึ่ง

๒.๑.๓ การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

อยาก	เขียนเป็น	หยาก
สพาย	เขียนเป็น	สพาย
กษัตริย์	เขียนเป็น	กบัตริย์
ชรา	เขียนเป็น	ชลา
เกษตร	เขียนเป็น	เกสร
ขณะเดียวกัน	เขียนเป็น	ขณะเดียวกัน

๒.๒ การเขียนพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) ไม่ถูกต้อง

การเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การเขียนพยัญชนะท้ายไม่ถูกต้อง การไม่ใส่พยัญชนะท้าย และการเขียนเพิ่มพยัญชนะท้าย

๒.๒.๑ การเขียนพยัญชนะท้ายไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

แจ่มใส	เขียนเป็น	แจ่นใส
ดีเด่น	เขียนเป็น	ดีด่ง
สวยงาม	เขียนเป็น	สวยงาม
อนาคต	เขียนเป็น	อนาคต
เที่ยว	เขียนเป็น	เที่ยว
วัดอรุณ	เขียนเป็น	วัดอรุน
โคราช	เขียนเป็น	โคราก
ขอนแก่น	เขียนเป็น	ขอนแก่น
กว้างใจ	เขียนเป็น	กว้างโจร
ร้อยเอ็ด	เขียนเป็น	ร้อยเอ็จ
อยุธยา	เขียนเป็น	อยุธยา
ฝรั่งเศส	เขียนเป็น	ฝรั่งเศส
อำเภอไทรโยค	เขียนเป็น	อำเภอไทร โยค
เขมร	เขียนเป็น	เขมน
จิตใจ	เขียนเป็น	จิตใจ
เกาะนางยวน	เขียนเป็น	เกาะนายนวน
แกง	เขียนเป็น	แกว
พิพิธภัณฑ	เขียนเป็น	พิพิธภัณฑ
สนใจ	เขียนเป็น	สงใจ
โอกาส	เขียนเป็น	โอกาส
เทศกาล	เขียนเป็น	เทศกาล
ล่องแพ	เขียนเป็น	ล่อแพ
ท้องถิ่น	เขียนเป็น	ทองถึง

ท้องถิ่น	เขียนเป็น	ท้องถิ่น
กล้าหาญ	เขียนเป็น	กล้าหาญ
สินค้า	เขียนเป็น	สินค้า
คำเดียว	เขียนเป็น	คำเดียว
รุ่งอรุณ	เขียนเป็น	รุ่งอรุณ
แจก	เขียนเป็น	แจ่ง
อุทยาน	เขียนเป็น	อุทยาน
สันกำแพง	เขียนเป็น	สันกำแพง
มณฑล	เขียนเป็น	มณฑล
ผ้าห่ม	เขียนเป็น	ผ้าห่ม
เบงค์	เขียนเป็น	เบงค์
วับแวว	เขียนเป็น	วับแวว
หิ้งห้อย	เขียนเป็น	หิ้งห้อย
ลาบหมู	เขียนเป็น	ลาบหมู
ใบตอง	เขียนเป็น	ใบตอง
จี๋เกียด	เขียนเป็น	จี๋เกียด
หลินปิง	เขียนเป็น	หลินปิง
ใจร้อน	เขียนเป็น	ใจร้อน
กฎเกณฑ์	เขียนเป็น	กฎเกณฑ์
สอดคล้อง	เขียนเป็น	สอดคล้อง
จงรักภักดี	เขียนเป็น	จงรักภักดี
กลุ่ม	เขียนเป็น	กลุ่ม
ปัจจุบัน	เขียนเป็น	ปัจจุบัน
เต็ม	เขียนเป็น	เต็ม
เหมือน	เขียนเป็น	เหมือน
เริ่ม	เขียนเป็น	เริ่ม
รถ	เขียนเป็น	รถ
บุคคล	เขียนเป็น	บุคคล
สอง	เขียนเป็น	สอง
ประมาณ	เขียนเป็น	ประมาณ
กาลเวลา	เขียนเป็น	กาลเวลา
สูญเสีย	เขียนเป็น	สูญเสีย

คล่องแคล่ว	เขียนเป็น	คล่องแคล่ว
นโยบาย	เขียนเป็น	นโยบาย
พระพุทธรูป	เขียนเป็น	พระพุทธรูป
สิ่ง	เขียนเป็น	สิ่ง
สำคัญ	เขียนเป็น	สำคัญ
ผิดหวัง	เขียนเป็น	ผิดหวัง
เพลิดเพลิน	เขียนเป็น	เพลิกเพลิน
รวดเร็ว	เขียนเป็น	รวดเร็ว
สกล	เขียนเป็น	สาคร
ช่วย	เขียนเป็น	ช่วง
ราวกับ	เขียนเป็น	รายกับ
สอน	เขียนเป็น	สอง
นุ่มนวล	เขียนเป็น	นุ่มนวล
โอกาส	เขียนเป็น	โอกาส
รินน้ำ	เขียนเป็น	รินน้ำ
ร้อน	เขียนเป็น	ร้อย
ส่วน	เขียนเป็น	ส่วน
สัญลักษณ์	เขียนเป็น	สัญลักษณ์

๒.๒.๒ การไม่ใส่พยัญชนะท้าย

ตัวอย่างเช่น

ทุกสิ่งทุกอย่าง	เขียนเป็น	ทุกสิ่งทุกอย่าง
รู้	เขียนเป็น	รู้
กิโลเมตร	เขียนเป็น	กิโลเมตร
โปรง	เขียนเป็น	โปร
สวนจตุจักร	เขียนเป็น	สวนจตุจก
ไม่เห็น	เขียนเป็น	ไม่เห้
วันตรุษจีน	เขียนเป็น	วันตรูจีน
อิฉา	เขียนเป็น	อิฉา
มาจาก	เขียนเป็น	มาจา

เปลี่ยนแปลง	เขียนเป็น	เปลี่ยนแปลง
จักรยาน	เขียนเป็น	จักยาน

๒.๒.๓ การเขียนเพิ่มพยัญชนะท้าย

ตัวอย่างเช่น

ตริงตรา	เขียนเป็น	ตริงตราง
ของที่ระลึก	เขียนเป็น	ของที่ร้กลึก
มาจาก	เขียนเป็น	มากจาก
ช่วยเหลือ	เขียนเป็น	ช่วยเหลือน

๒.๓ การเขียนสระไม่ถูกต้อง

การเขียนสระไม่ถูกต้อง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การเขียนรูปสระไม่ถูกต้อง การเขียนตัดรูปสระ และการเขียนเพิ่มสระ ดังนี้

๒.๓.๑ การเขียนรูปสระไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

หลักสูตร	เขียนเป็น	หลักสูตร
ญี่ปุ่น	เขียนเป็น	ญี่ปุ่น
กาญจนบุรี	เขียนเป็น	กาญจนบุรี
เหล่านั้	เขียนเป็น	เหล่านั้
หลงไหล	เขียนเป็น	หลงหลาย
อ่างทอง	เขียนเป็น	อ้งทอง
เหมือน	เขียนเป็น	เหมื่อน/เหมื่อน
เหล่านั้	เขียนเป็น	เหล่านั้
ให้	เขียนเป็น	ไ้
กำพูชา	เขียนเป็น	กำพูชา
ใกล้	เขียนเป็น	ไใกล้

รุ่ม	เขียนเป็น	รุ่ม
ชานเมือง	เขียนเป็น	ชันเมือง
หมีแพนด้า	เขียนเป็น	หมีพันด้า
ไหนด	เขียนเป็น	ไหนด
ตัวเอง	เขียนเป็น	ตัวเอ็ง
อธิบาย	เขียนเป็น	อธิบาย
สระแก้ว	เขียนเป็น	สระเกล้า
ดีใจ	เขียนเป็น	คิใจ
อาชญากรรม	เขียนเป็น	อัชญากรรม
ดำรง	เขียนเป็น	ดำโรง
สูง	เขียนเป็น	สง
นิวยอร์ก	เขียนเป็น	นิวยอร์ก
สังเกต	เขียนเป็น	สังเกต
ปักกิ่ง	เขียนเป็น	ปักกิ่ง
ปรับปรุง	เขียนเป็น	ปรับปรุง
ก้าวหน้า	เขียนเป็น	ก้าวหน้า
สัมพันธ์	เขียนเป็น	สัมพันธ์
ไถนา	เขียนเป็น	ถายนา
ชาวนา	เขียนเป็น	เชวนา
ลูกสาว	เขียนเป็น	ลูกเสา
ฮ่องกง	เขียนเป็น	ฮ่องกง
ปลดแอก	เขียนเป็น	ปลดแอก
เยอะเยะ	เขียนเป็น	เยอะเยะ
ยุ่งเหยิง	เขียนเป็น	ยุ่งเหยิง
ราชกุล	เขียนเป็น	ราชกุล
ไม่ใช่	เขียนเป็น	ไม่ใช่
ยอดขวัญ	เขียนเป็น	ยอดขวัญ

๒.๓.๒ การเขียนตักรูปสระ

ตัวอย่างเช่น

เปลี่ยนแปลง	เขียนเป็น	เปลี่ยนแปลง
เขวชน	เขียนเป็น	เขวชน
สควก	เขียนเป็น	สควก
เอรวัณ	เขียนเป็น	เอรวัณ
เพราะฉะนั้น	เขียนเป็น	เพราะฉะนั้น
เอื้อเพื่อ	เขียนเป็น	เอื้อเพื่อ
ชั่วโมง	เขียนเป็น	ชั่วโมง
ศาสตราจารย์	เขียนเป็น	ศตราชารย์
ผ่านมา	เขียนเป็น	ผ่านม
เกิด	เขียนเป็น	เกด

๒.๓.๒ การเขียนเพิ่มรูปสระ

ตัวอย่างเช่น

อเมริกา	เขียนเป็น	อเมริกา
ปิดเทอม	เขียนเป็น	ปิดเทอม
กว้างใหญ่	เขียนเป็น	กว้างใหญ่
ดังกล่าว	เขียนเป็น	ดังกล่าว
เช่น	เขียนเป็น	เช่น
อาลัยอาวรณ์	เขียนเป็น	อาลัยอาวรณ์
โครงสร้าง	เขียนเป็น	โครางร้าง

๒.๔ การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การเขียนรูปวรรณยุกต์อื่นแทนรูปวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง การไม่เขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ต้องใช้วรรณยุกต์ และการเขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ต้องใช้วรรณยุกต์ ดังนี้

๒.๔.๑ การเขียนรูปวรรณยุกต์อื่นแทนรูปวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

ลึกซึ้ง	เขียนเป็น	ลึกซึ้ง
ล้วงหน้า	เขียนเป็น	ล้วงหน้า
เสื้อผ้า	เขียนเป็น	เสื้อผ้า
การจีซ้าง	เขียนเป็น	การจีซ้าง
แม่แต่	เขียนเป็น	แม่แต่
แม้ว่า	เขียนเป็น	แม้ว่า
ครั้ง	เขียนเป็น	ครั้ง
เค้าโครง	เขียนเป็น	เค้าโครง
ดอกไม้	เขียนเป็น	ดอกไม้

๒.๔.๒ การไม่เขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ต้องใช้วรรณยุกต์

ตัวอย่างเช่น

เกี่ยวข้อง	เขียนเป็น	เกี่ยวของ
สู่	เขียนเป็น	สู่
เขาใหญ่	เขียนเป็น	เขาใหญ่
ใหญ่	เขียนเป็น	ใหญ่
เสนห์	เขียนเป็น	เสนห์
เจ้าหน้าที่	เขียนเป็น	เจ้าหน้าที่
ที่	เขียนเป็น	ที่
ถ้า	เขียนเป็น	ถ้า
แห่งหนึ่ง	เขียนเป็น	แห่งหนึ่ง
ท้องถิ่น	เขียนเป็น	ท้องถิ่น
ทุกสิ่ง	เขียนเป็น	ทุกสิ่ง
ผีเสื้อ	เขียนเป็น	ผีเสื้อ

เที่ยว	เขียนเป็น	เที่ยว
เข้าตรู	เขียนเป็น	เข้าตรู
เคลื่อน	เขียนเป็น	เคลื่อน
ส่วนใหญ่	เขียนเป็น	ส่วนใหญ่
กลุ่ม	เขียนเป็น	กลุ่ม
ร่วมมือ	เขียนเป็น	ร่วมมือ
เสื่อมโทรม	เขียนเป็น	เสื่อมโทรม
สื่อสาร	เขียนเป็น	สื่อสาร
เปลี่ยนแปลง	เขียนเป็น	เปลี่ยนแปลง
สิ่งแวดล้อม	เขียนเป็น	สิ่งแวดล้อม
อนึ่ง	เขียนเป็น	อนึ่ง

๒.๔.๓ การเขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ต้องใช้วรรณยุกต์

ตัวอย่างเช่น

สวน	เขียนเป็น	สวน
ของ	เขียนเป็น	ข้อง
แพง	เขียนเป็น	แท้ง
นาน	เขียนเป็น	น่าน
จักรยาน	เขียนเป็น	จักรยานต์
เดือน	เขียนเป็น	เดือน
ทันที	เขียนเป็น	ทันที
หนังสือพิมพ์	เขียนเป็น	หนังสือพิมพ์
วุ่นวาย	เขียนเป็น	วุ่นวาย

๒.๕ การเขียนการันต์ไม่ถูกต้อง

การเขียนการันต์ไม่ถูกต้อง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การไม่เขียนตัวการันต์หรือไม่ได้เครื่องหมายทัณฑฆาต การเขียนเพิ่มตัวการันต์หรือการใส่เครื่องหมายทัณฑฆาต และการเขียนตัวการันต์ไม่ถูกต้อง ดังนี้-

๒.๕.๑ การไม่เขียนตัวการันต์

ตัวอย่างเช่น

เคราะห์ดี	เขียนเป็น	เคราะห์ดี
คำศัพท์	เขียนเป็น	คำศัพท์
อศจรรย	เขียนเป็น	อศจรร
ประสพการณ์	เขียนเป็น	ประสพการ
เสาร์	เขียนเป็น	เสา
รถทัวร์	เขียนเป็น	รถทัว
มนุษย์	เขียนเป็น	มนุช
ฟาร์ม	เขียนเป็น	ฟาม
สร้างสรรค์	เขียนเป็น	สร้างสรรค
สัญลักษณ์	เขียนเป็น	สัญลักษณ์

๒.๕.๒ การเขียนเพิ่มตัวการันต์

ตัวอย่างเช่น

ประสพ	เขียนเป็น	ประสพณ์
เศรษฐกิจ	เขียนเป็น	เศรษฐกิจ
ทรัพยากร	เขียนเป็น	ทรัพยากรณ์

๒.๕.๓ การเขียนตัวการันต์ไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

วัดพระสิงห์	เขียนเป็น	วัดพระสิงฆ์
สิทธิ	เขียนเป็น	สิทธิ
สัตว์สังคม	เขียนเป็น	สัตย์สังคม

ทิวทัศน์	เขียนเป็น	ทิวทัศน์
อาคเนย์	เขียนเป็น	อาคเนย์
อาจารย์	เขียนเป็น	อาจารย์
พิพิธภัณฑ	เขียนเป็น	พิพิธภัณฑ
สัญลักษณ์	เขียนเป็น	สัญลักษณ์

๓. การใช้คำไม่ถูกต้อง

การใช้คำนามไม่ถูกต้อง การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง รวมทั้งการใช้คำไม่ถูกในลักษณะอื่นๆ เช่น การใช้คำว่า “การ” และ “ความ” ไม่ถูกต้อง การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้คำภาษาพูดแทนภาษาเขียน ฯลฯ

๓.๑ การใช้คำนามไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

दान	แทนคำว่า	เพดาน
งานเดิม	แทนคำว่า	ประเพณีดั้งเดิม
ข้อคิดเห็น	แทนคำว่า	ความคิด
ศิระ	แทนคำว่า	เศียร
การเที่ยว	แทนคำว่า	การท่องเที่ยว

๓.๒ การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

ร้องเพลง	แทนคำว่า	สวดมนต์
ซิด	แทนคำว่า	ใกล้ซิด
ชวน	แทนคำว่า	นิมนต์
ทำนวด	แทนคำว่า	นวด
ซ่อมแซม	แทนคำว่า	ปฏิสังขรณ์

พร้อมตัว	แทนคำว่า	เตรียมตัว
ผาสุก	แทนคำว่า	สนุกสนาน
สะใจ	แทนคำว่า	จุใจ
ลอยความคิด	แทนคำว่า	ใจลอย

๓.๓ การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

- ควรใช้คำว่า - เราเป็นคนตลกที่อยากเดินไปเที่ยว
เราเป็นคนแปลกที่อยากเดินไปเที่ยว
- ควรใช้คำว่า - เขาบอกว่าเราต้องนั่งรถสองแถวไปเที่ยวที่นี้ที่โน่น
เขาบอกว่าเราต้องนั่งรถสองแถวไปเที่ยวที่นั่น

๓.๔ การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

- ควรใช้คำว่า - ช่วงเย็นถึงดึกคู่รักหลายคู่สบตาซาบซึ้งกันภายใต้บรรยากาศอบอุ่นแสงพระจันทร์ และหลายคู่ที่ต่างให้สัญญากันอย่างลึกซึ้งในชายหาดแห่งนี้
ช่วงเย็นถึงดึกคู่รักหลายคู่สบตาซาบซึ้งกันภายใต้บรรยากาศอบอุ่นแสงพระจันทร์ และหลายคู่ที่ต่างให้สัญญากันอย่างลึกซึ้งที่ชายหาดแห่งนี้
- ควรใช้คำว่า - ซึ่งก็อยู่ในภูเขาดอยสุเทพ
- ซึ่งก็อยู่บนดอยสุเทพ
- ควรใช้คำว่า - คุณพ่ออยากพาหนูไปเที่ยวที่เมืองไทย ในเดือนสิงหาคม หนูหวังว่าเราจะได้เจอกันในประเทศไทยนะคะ
- คุณพ่ออยากพาหนูไปเที่ยวที่เมืองไทย ในเดือนสิงหาคม หนูหวังว่าเราจะได้เจอกันที่ประเทศไทยนะคะ

- วันที่ ๒๔ ตุลาคม นี้ ดิฉันได้ไปบุรุษรั้งกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่
จะตราตรึง**บน**ดวงใจของดิฉันตลอดไป
- ควรใช้คำว่า - วันที่ ๒๔ ตุลาคม นี้ ดิฉันได้ไปบุรุษรั้งกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่
จะตราตรึง**ใน**ดวงใจของดิฉันตลอดไป

๓.๕ การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

- กลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่มีการติดต่อระหว่างกัน หมายถึงถ้าพูดถึง
โครงสร้างสังคมต้องเกี่ยวข้องกับบุคคล และจำนวนของบุคคลต้องมี ๒
คนขึ้นไป ซึ่งจึงเรียกว่าสังคม
- ควรใช้คำว่า กลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่มีการติดต่อระหว่างกัน หมายถึงโครงสร้างสังคม
ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคล และจำนวนของบุคคลต้องมี ๒ คนขึ้นไป จึง
เรียกว่าสังคม
- ทั้งคุ้มคำทั้งถูกใจด้วย
- ควรใช้คำว่า ทั้งคุ้มคำและถูกใจด้วย
- ท่านคิดถึงประชาชนที่อยู่ในสภาพ**อัน**เดือดร้อน
- ควรใช้คำว่า ท่านคิดถึงประชาชนที่อยู่ในสภาพ**ที่**เดือดร้อน

๓.๖ การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

กระทงใบหนึ่ง	เขียนเป็น	กระทงตัวหนึ่ง
รองเท้าข้างหนึ่ง	เขียนเป็น	ตัวหนึ่งในรองเท้าคู่นี้

๓.๗ การใช้คำไม่ถูกในลักษณะอื่นๆ มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

๑) การใช้คำว่า “การ” และ “ความ” ไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

การเลือก	เขียนเป็น	ความเลือก
การเกิด	เขียนเป็น	ความเกิด
การเรียงลำดับคำ	เขียนเป็น	ความเรียงลำดับคำ

๒) การใช้คำฟุ่มเฟือย

ตัวอย่างเช่น

ควรใช้ว่า	- ชาวบ้านบอกว่าเราโชค <u>ดี</u> นะที่จะมีโอกาสไปเที่ยวตลาดวันอาทิตย์ตอน คืนที่เปิด <u>แค่</u> วันอาทิตย์
	ชาวบ้านบอกว่าเราโชคดีที่จะมีโอกาสไปเที่ยวตลาดตอนกลางคืน ที่เปิด <u>แค่</u> วันอาทิตย์
ควรใช้ว่า	- และที่สำคัญ ได้เรียนรู้ความรู้อันล้ำค่าหลากหลายด้าน ซึ่งคาดว่า จะต้อง ประทับอยู่ในความทรงจำของฉันอย่าง <u>ลืมไม่ได้และลืมไม่ลง</u> ในภายภาค หน้า
ควรใช้ว่า	และที่สำคัญ ได้ความรู้อันล้ำค่าหลายด้าน ซึ่งคาดว่าจะอยู่ในความทรงจำ ของฉันตลอดไป
ควรใช้ว่า	- ตอนนี้มันจะกลายเป็นความทรงจำที่ <u>สวยงามในสมอง</u> ของฉัน
	ตอนนี้กลายเป็นความทรงจำที่ <u>สวยงาม</u> (ที่ดี) ของฉัน
ควรใช้ว่า	- วันที่ ๒ เราก็ก็นึกถึงที่ดอยสุเทพอันมีชื่อเสียงมาก มีทั้งวัด ป่าไม้ น้ำตก หมู่บ้านชาวเขาให้ดูให้เห็น
	วันที่ ๒ เราไปเที่ยวที่ดอยสุเทพอันมีชื่อเสียงมาก มีทั้งวัด ป่าไม้ น้ำตก หมู่บ้านชาวเขาให้ดู (ชม)

- ควรใช้ว่า - ชายหนุ่มหญิงสาวในมหาวิทยาลัยนี้
หนุ่มสาวในมหาวิทยาลัยนี้
- ควรใช้ว่า - บนพื้นจะหาฝุ่นใดฝุ่นหนึ่ง ก็ยากแทบแย่
บนพื้นจะหาฝุ่น ก็หายาก
- ควรใช้ว่า - เราก็เดินออกไปเที่ยววัด
เราก็เดินไปเที่ยววัด
- ควรใช้ว่า - เป็นความทรงจำที่สวยมากในสมองของฉัน
เป็นความทรงจำที่สวยมาก
- ควรใช้ว่า - เพื่อทำเมืองไทยเป็นเมืองขึ้นของตนเอง
เพื่อได้ไทยเป็นเมืองขึ้น
- ควรใช้ว่า - เมื่อได้ยินแล้วเราก็ได้สั่งเอาทุกคนเลย
เมื่อได้ยินเราทุกคนก็สั่ง
- ควรใช้ว่า - ดอกไม้ต่างๆ บานออกหมด
ดอกไม้ต่างๆ บาน
- ควรใช้ว่า - วันต่อมาเราได้ไปเที่ยวสันกำแพง ซึ่งมีร่มบ่อสร้างที่ผลิตร่มกระดาษ
สีแสนสดใสมากมายหลายอย่าง
- ควรใช้ว่า - วันต่อมาเราได้ไปเที่ยวสันกำแพง ซึ่งมีร่มบ่อสร้างสีแสนสดใสมากมาย
- ควรใช้ว่า - ดิฉันยังคิดถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา
ดิฉันยังคิดถึงทุกอย่างที่ผ่านมา
- ควรใช้ว่า - เรามาถึงเชียงใหม่อย่างปลอดภัย และอีกอย่างหนึ่งที่ถือว่าโชคดีที่สุดก็คือ
เราได้พบเจอคนไทยสองคนที่ใจดีตลอดทาง
- ควรใช้ว่า - เรามาถึงเชียงใหม่อย่างปลอดภัย และอีกอย่างหนึ่งที่ถือว่าโชคดีที่สุดก็คือ

เราได้พบคนไทยสองคนที่ใจดี

๓) การใช้คำภาษาพูดแทนภาษาเขียน มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

๓.๑) การใช้คำสรรพนาม

ตัวอย่างเช่น

- วันที่ ๒๓-๒๔ เดือนตุลาคม พวกหนูทั้ง ๔ คน ได้ไปเที่ยวที่เชียงใหม่มา
- พวกหนูสามารถนั่งรถไฟได้ดินได้
- หนูชอบเมืองเชียงใหม่มาก
- หนูกลัวว่าหนูคิดจะเสียน้ำคนอื่นเขา
- หนูพูดไม่ชัดเนื่องจากหนูไม่ค่อยมีกำลังใจในการพูดของหนู

๓.๒) การใช้คำเสริม เช่น คำขยาย คำบอกมาลา คำบอกสถานภาพ

ตัวอย่างเช่น

- นั่นแหละ เป็นประสบการณ์แห่งการเดินทางอีสานในตุลาคมนี้
- ต้มยำกับแกงเขียวหวาน เราก็อชอบอยู่แล้ว แต่แปลกนะที่มันจะอร่อยขึ้นไปอีก
ระดับหนึ่งที่นี่
- อันนี้เป็นความจริงนะ
- ชาวบ้านบอกว่าเราโชคดีนะที่จะมีโอกาสไปเที่ยวตลาดวันอาทิตย์ตอนคืนที่เปิด
แคว้นอาทิตย์

๓.๓) การใช้คำลงท้ายประโยค เช่น ค่ะ ครับ

ตัวอย่างเช่น

- เราไปเที่ยวที่เชียงใหม่กัน ๓ คน คือ เพื่อนพุดตาน รุ่งอรุณ และหนูรมย์มณีค่ะ

๓.๔) การใช้คำภาษาพูด

ตัวอย่างเช่น

เยอะ	จากประโยค	เราก็ได้เห็นคุณหญิงโมซึ่งมีคนไปบูชาด้วยเยอะ
ไม่จั้น	จากประโยค	เคราะห์ดีมีคนใจดีให้เราขึ้นรถไปเที่ยวด้วยกัน ไม่จั้นอาจจะกลับไม่ได้
เออ	จากประโยค	เออ ยังมีอาหารอีสานไม่ได้เขียน...
จ้ง	จากประโยค	โชคร้ายจ้งที่แถวนั้นไม่มีร้านขาย
สะใจ	จากประโยค	เราตื่นเต้นที่จะขึ้นไปชมให้สะใจ
เยะ	จากประโยค	ที่นั่นย่อมจะมีไกปืนเยะด้วย
เยอะ	จากประโยค	หนูมีปัญหาการใช้ภาษาไทยเยอะ
เยอะเยะ	จากประโยค	ถ้าอยากเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น ก็ต้องเขียนให้ เยอะเยะ
นะ	จากประโยค	ฉันไม่เคยคิดนะว่าการมาเรียนที่ประเทศไทย...
	จากประโยค	ดื่มยากับแก้วเขียวหวานเราชอบอยู่แล้ว

แต่แปลกนะที่มันจะค่อยๆขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง
ที่นี่

	จากประโยค	ชาวบ้านบอกว่าเราโชคดีนะที่จะมีโอกาสได้เที่ยว ตลาดวันอาทิตย์ตอนคืนที่เปิดแค่วันอาทิตย์
เลย	จากประโยค	วันนั้นกรุงเทพฯ ฝนตกหนักมาก แต่โชคดีที่ อากาศที่ตรากดีแบบเย็นๆ เหมาะกับการเที่ยว มากเลย
	จากประโยค	ตลาดที่นั่นใหญ่มาก เที่ยวไม่หมดเลย
แข็ง	จากประโยค	ไม่รู้สึกแข็ง แม้แต่สักน้อย
ง	จากประโยค	สำหรับฉัน พุด “ร” กับ “ล” ยังไม่ค่อยชัด แต่ตอนนี้ถึงจะจำเป็นต้องออกเสียง “ร” ชัด ตามอาจารย์ที่สอนให้หรือไม่
ยัง	จากประโยค	เนื่องจากหนูจำคำศัพท์ไม่แน่นและไม่ค่อย พยายามไปจำคำศัพท์ จึงเขียนคำผิดบ่อยๆ และ บางทีหนูออกเสียงได้แต่ไม่ทราบว่าจะเขียน ยัง

๔) การใช้คำทับคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ

ตัวอย่างเช่น

มอเตอร์ไซด์	แทนคำว่า	จักรยานยนต์
บัดดี้	แทนคำว่า	เพื่อน
ชี้อปิ้ง	แทนคำว่า	ชื่อของ
โชว์	แทนคำว่า	แสดง
โปรแกรม	แทนคำว่า	รายการ

๔. การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง

การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง การขาดคำที่จำเป็นในประโยค การใช้คำเกินในประโยค และการใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

๔.๑ การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง

การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง ในที่นี้หมายถึง การเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดตำแหน่ง ซึ่งไม่เป็นไปตามโครงสร้างของภาษาไทย

ตัวอย่างเช่น

เขียนเป็น	เขาหาไม้ได้ เขาหาไม้ได้ไม่ได้
เขียนเป็น	การเที่ยวที่ไทยช่วงสะดวกสบาย การเที่ยวที่ไทยช่วงสบายสะดวก
เขียนเป็น	เป็นครั้งแรกที่ฉันได้เห็นช้างเอระอย่างนี้ ฉันเป็นครั้งแรกที่ได้เห็นช้างเอระอย่างนี้
เขียนเป็น	ถ้ามนุษย์เราไม่มีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ถ้าเรามนุษย์ไม่มีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ
เขียนเป็น	ปี ค.ศ. ๑๙๙๓ ชุนยัดเซ็น กลับบ้านและไปเรียนต่อในฮ่องกง ปี ค.ศ. ๑๙๙๓ ชุนยัดเซ็นกลับบ้านและต่อไปเรียนในฮ่องกง
เขียนเป็น	ซึ่งเป็นสวนเพาะปลูกต้นไม้ ซึ่งเป็นสวนปลูกเพาะต้นไม้

เขียนเป็น เป็นครั้งแรกที่ฉันเห็นช้าง
ฉันเป็นครั้งแรกที่ได้เห็นช้าง

เขียนเป็น สอนภาษาไทยให้รุ่ง
สอนรุ่งภาษาไทย

เขียนเป็น เมื่อเราอยู่เชียงใหม่ได้ ๖ วัน
เมื่อเราได้อยู่ ๖ วัน ในเชียงใหม่แล้ว

เขียนเป็น อาจารย์ได้สอนปัญหาการใช้ภาษาไทยแก่เรา
อาจารย์ได้สอนเราปัญหาการใช้ภาษาไทย

เขียนเป็น นอกจากนั้น ในชีวิตประจำวัน เราจะฟังภาษาถิ่นและภาษาของวัยรุ่นไม่ค่อยเข้าใจ
นอกจากนั้น ในชีวิตประจำวัน เราจะฟังไม่ค่อยเข้าใจภาษาถิ่นและภาษาของวัยรุ่น

๔.๒ การขาดคำที่จำเป็นในประโยค

การขาดคำที่จำเป็น ในที่นี้หมายถึง การเรียบเรียงประโยคไม่สมบูรณ์ เพราะขาดคำที่จำเป็นในประโยค ซึ่งคำเหล่านั้นจะทำหน้าที่ต่างๆ อย่างสัมพันธ์กัน เช่น ทำหน้าที่เป็นประธาน เป็นกริยา หรือเป็นส่วนขยายของประโยค ทำให้ประโยคสื่อความไม่ชัดเจน ไม่สละสลวย และผิดโครงสร้างทางไวยากรณ์

ตัวอย่างเช่น

ควรใช้ว่า	- สิ่งที่คุณชอบเกาะช้างมีอยู่สามอย่าง สิ่งที่ฉันชอบที่เกาะช้างมีอยู่สามอย่าง	ขาดคำว่า	ที่
ควรใช้ว่า	- เพราะหนูกลับบ้านที่ประเทศจีนในตุลาคม เพราะหนูกลับบ้านที่ประเทศจีนในเดือนตุลาคม	ขาดคำว่า	เดือน

ควรใช้ว่า	- เขามีทั้งกล้าหาญและสติปัญญา เขามีทั้งความกล้าหาญและสติปัญญา	ขาดคำว่า	ความ
ควรใช้ว่า	- จึงทำให้เราไม่มีมั่นใจ จึงทำให้เราไม่มีความมั่นใจ	ขาดคำว่า	ความ
ควรใช้ว่า	- ทุกคนใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ทุกคนมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส	ขาดคำว่า	มี
ควรใช้ว่า	- เธอ ยังมีอาหารอีสานไม่ได้เขียน เธอ ยังมีอาหารอีสานที่ไม่ได้เขียน	ขาดคำว่า	ที่
ควรใช้ว่า	- ซึ่งเนื่องจากความรู้จำกัดของเรา ซึ่งเนื่องจากความรู้ที่มีจำกัดของเรา	ขาดคำว่า	ที่มี
ควรใช้ว่า	- เมื่อเราออกมากลับบ้าน เมื่อเราออกมาเพื่อกลับบ้าน	ขาดคำว่า	เพื่อ
ควรใช้ว่า	- สำหรับปัญหาในด้านการฟัง มีดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่ง คือ การฟังข่าวเรื่อง ต่างๆ ไม่ทัน จับใจความสำคัญไม่ได้ เพราะมีคำศัพท์เฉพาะในด้านวิชาการต่างๆ ที่ เรายังเคยเรียนหรือไม่คุ้นเคย	ขาดคำว่า	ไม่
ควรใช้ว่า	- สำหรับปัญหาในด้านการฟัง มีดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่ง คือ การฟังข่าวเรื่อง ต่างๆ ไม่ทัน จับใจความสำคัญไม่ได้ เพราะมีคำศัพท์เฉพาะในด้านวิชาการต่างๆ ที่เรายัง ไม่เคยเรียนหรือไม่คุ้นเคย		
ควรใช้ว่า	- เลือกใช้คำไม่เหมาะสม ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการถ่ายทอด ด้วยสาเหตุมา จากคำศัพท์ที่เรียนมานั้นเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เกิดความสับสนในการเลือกคำ	ขาดคำว่า	ไม่
ควรใช้ว่า	- เลือกใช้คำไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการถ่ายทอด ด้วยสาเหตุ มาจากคำศัพท์ที่เรียนมานั้นเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เกิดความสับสนในการเลือก คำ		

-เรटकกลงไปเกาะช้าง เพราะว่าได้ข่าวว่าเกาะช้างเป็นเกาะที่ใหญ่อันดับที่สองของประเทศไทย ก็สวยด้วย

ควรใช้ว่า -เรटकกลงไปเกาะช้าง เพราะว่าได้ข่าวว่าเกาะช้างเป็นเกาะที่ใหญ่อันดับที่สองของประเทศไทย และก็สวยด้วย

-วันรุ่งขึ้น เรटकกลงไปเที่ยวน้ำตกเอราวัณ ซึ่งมีชื่อเสียงมากในอำเภอไทรโยค เรา ๗ คนนั่งรถประมาณชั่วโมง พอถึงแล้ว เขาใหญ่อันเขียวขจีปรากฏแก่สายตาของเรา

ควรใช้ว่า -วันรุ่งขึ้น เรटकกลงไปเที่ยวน้ำตกเอราวัณ ซึ่งมีชื่อเสียงมากในอำเภอไทรโยค เรา ๗ คนนั่งรถประมาณชั่วโมง พอถึงแล้ว เขาใหญ่อันเขียวขจีก็ปรากฏแก่สายตาของเรา

-เวลาพูดภาษาไทย นักศึกษาทางต้งมักจะคิดเป็นภาษาจีนก่อน จากนั้นค่อยพูดออกมา ซึ่งทำให้การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ภาษาไม่สำนวน

ควรใช้ว่า -เวลาพูดภาษาไทย นักศึกษาทางต้งมักจะคิดเป็นภาษาจีนก่อน จากนั้นค่อยพูดออกมา ซึ่งทำให้การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ภาษาไม่ถูกสำนวน

๔.๓ การใช้คำเกินในประโยค

การใช้คำเกินในประโยค ในที่นี้หมายถึง การเรียบเรียงประโยคโดยใช้หมวดคำชนิดต่างๆ เป็นต้นว่า คำนาม คำกริยา คำขยาย และคำเชื่อมต่างๆ เกินความจำเป็น ทำให้ประโยคสื่อความไม่ชัดเจน ไม่สละสลวย และผิดโครงสร้างทางไวยากรณ์

ตัวอย่างเช่น

-เราสองคนได้เข้าจักรยานเป็นคนละคัน

ควรใช้ว่า เราสองคนได้เข้าจักรยานคนละคัน

-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในอันดับหนึ่งที่เมืองไทย

ควรใช้ว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งที่เมืองไทย

- ควรวีว่า - สังคมมนุษย์มีประวัติศาสตร์เป็นหลายพันปี
สังคมมนุษย์มีประวัติศาสตร์หลายพันปี
- ควรวีว่า - ทำความร้ายต่อคนอื่น
ทำร้ายคนอื่น
- ควรวีว่า - “กลุ่มคนพวกเดียวกัน” เป็นกลุ่มที่มีลักษณะในความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน
“กลุ่มคนพวกเดียวกัน” เป็นกลุ่มที่มีลักษณะความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน
- ควรวีว่า - เมื่อใกล้ถึงตอนเย็น เราก็ไปซื้อจักรยานที่อุทยานแห่งสมัชสุโขทัย
เมื่อใกล้ถึงตอนเย็น เราก็ไปซื้อจักรยานที่อุทยานสมัชสุโขทัย
- ควรวีว่า - ดิฉันจะไม่ได้ลืมการท่องเที่ยวที่เชียงใหม่ครั้งนี้ในชีวิตตลอดไป
ดิฉันจะไม่ได้ลืมการท่องเที่ยวที่เชียงใหม่ครั้งนี้ตลอดไป
- ควรวีว่า - บ้านเรือนของคนเชียงใหม่ก็ได้สร้างไม่ค่อยสูง มักจะเป็นสองสามชั้น ทำให้คน
ได้อยู่สบายมาก และอยู่ใกล้ ๆ กับธรรมชาติ
บ้านเรือนของคนเชียงใหม่สร้างไม่ค่อยสูง มักเป็นสองสามชั้น ทำให้คนอยู่สบาย
มาก และอยู่ใกล้ ๆ กับธรรมชาติ
- ควรวีว่า - เราไปเที่ยวที่เชียงใหม่กัน ๓ คน คือ เพื่อนพุดตาน รุ่งอรุณ และหนูรมย์มณีคะ
เราไปเที่ยวที่เชียงใหม่กัน ๓ คน คือ พุดตาน รุ่งอรุณ และหนูรมย์มณีคะ
- ควรวีว่า - ดิฉันได้รักเชียงใหม่จริงๆ
ดิฉันรักเชียงใหม่จริงๆ
- ควรวีว่า - เมื่อก่อนคนไทยจะอยู่อย่างไร
เมื่อก่อนคนไทยอยู่อย่างไร
- ควรวีว่า - บนพื้นจะหาฝุ่นใดฝุ่นหนึ่ง ก็ยากแทบแยะ
บนพื้นจะหาฝุ่น ก็หายาก

- ควรใช้ว่า** - สุโขทัยจึงเป็นราชวงศ์ที่แรกของเมืองไทย
สุโขทัยเป็นราชวงศ์แรกของเมืองไทย
- ควรใช้ว่า** - ยิ่งเราอยู่ประเทศไทยตั้งนานแล้ว
ยิ่งเราอยู่ประเทศไทยนานแล้ว
- ควรใช้ว่า** - วันที่ ๒๔ ตุลาคม นี้ คิฉินได้ไปบุรียร์มัยกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่จะตราตรึงบนดวงใจของคิฉินตลอดไป
วันที่ ๒๔ ตุลาคม คิฉินได้ไปบุรียร์มัยกับเพื่อนคนไทย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่จะตราตรึงในดวงใจของคิฉินตลอดไป
- ควรใช้ว่า** - ซึ่งเป็นเรื่องที่คนจีนทำเป็นไม่ได้อย่างแน่นอน
ซึ่งเป็นเรื่องที่คนจีนทำไม่ได้อย่างแน่นอน
- ควรใช้ว่า** - พวกเป็นประโยชน์ไม่ค่อยได้แล้ว
พวกเป็นประโยชน์ไม่ค่อยได้
- ควรใช้ว่า** - พี่รักก็เตือนเราว่าต้องระมัดระวังยิ่งขึ้นแล้วยังแนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้เราไป ที่สำคัญคือว่า พี่รักบอกให้เราว่าถ้าไปเที่ยวเชียงใหม่ก็ต้องเหมารถไปจึงจะสะดวกและประหยัดมากกว่า
พี่รักก็เตือนเราว่าต้องระมัดระวังยิ่งขึ้นแล้วยังแนะนำแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้เราไป ที่สำคัญคือ พี่รักบอกเราว่าถ้าไปเที่ยวเชียงใหม่ก็ต้องเหมารถไปจึงจะสะดวกและประหยัดมากกว่า

๔.๔ การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ

การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ ในที่นี้หมายถึง การเรียบเรียงประโยค ด้วยการแปลมาจากภาษาแม่ของนักศึกษา (ภาษาจีน) หรือประโยคภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่มีใช้ภาษาไทย ทำให้การวางลำดับคำในประโยคผิดโครงสร้างทางไวยากรณ์ สื่อความไม่ชัดเจน

ตัวอย่างเช่น

สำนวนภาษาอังกฤษ

- พวกเขาตกอยู่ในความรักและแต่งงานในที่สุด
- เกะนางขวนเป็นเกาะที่เต็มไปด้วยความรักความหวัง
- คู่รักหลายคู่สวดสาขานซึ่งกันภายใต้บรรยากาศอบแสงพระจันทร์
- เราไปเที่ยวโดยรถสองแถว
- จนกระทั่งอาหารอันอร่อยๆ มาถึง
- ส่วนวันรุ่งขึ้น เราก็ไปเที่ยววัดหลายๆ แห่ง

๕. การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง

การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง มีด้วยกัน ๓ ลักษณะ คือ การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง การเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง และการใช้เครื่องหมายขีดกึ่งไม่ถูกต้อง ดังนี้

๕.๑ การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

- เกะนางขวนเป็นเกาะที่เต็มไปด้วยความรักความหวัง ซึ่งไม่ว่าใครไปกลับมาก็จะไม่ผิดหวัง
- ควรเขียนว่า เกาะนางขวนเป็นเกาะที่เต็มไปด้วยความรักความหวัง ซึ่งไม่ว่าใครไป กลับมา ก็จะไม่ผิดหวัง

- เพราะหนูกลับบ้านที่ประเทศจีนในตุลาคม จึงไม่มีโอกาสไปเที่ยวต่างจังหวัด
หลายจังหวัดในประเทศไทย

ควรเขียนว่า เพราะหนูกลับบ้านที่ประเทศจีนในตุลาคม จึงไม่มีโอกาสไปเที่ยวต่างจังหวัด
หลายจังหวัดในประเทศไทย

- สี่ฟ้าของทะเลก็สวยงามตา

ควรเขียนว่า สี่ฟ้าของทะเลก็สวย งามตา

๕.๒ การเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างเช่น

อาจารย์คะ ไม่ได้เจอกันมานาน เป็นไงบ้าง?

สบายดีไหมคะ

ตั้งแต่อาจารย์กลับถึงประเทศไทย เราทุกคนในห้องภาษาไทยต่างก็คิดถึงอาจารย์
มาก บางทีเราถามอาจารย์อ้อมว่า อาจารย์จะมากวางใจอีกเมื่อไร ...

... หนูอยากจะไปเรียนต่อที่เมืองไทยโดยเร็ว แต่หนูเข้าใจดีว่า หนูต้องตั้งใจเรียน
ภาษาไทยให้ดีกว่าก่อนพูด

คุณพ่ออยากพาหนูไปเที่ยวที่เมืองไทย ในเดือนสิงหาคม หนูหวังว่าเราจะได้เจอกัน
ในประเทศไทยนะคะ

๕.๓ การใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง มีดังนี้

๕.๓.๑ ไม่ใช้เครื่องหมายยัติภังค์

ตัวอย่างเช่น

.....สำหรับปัญหา ในการฟัง
มีดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่งคือ การฟังข่าวเรื่องต่างๆ ไม่ทัน จับ ใจความสำคัญไม่ได้
เพราะมีคำศัพท์เฉพาะในด้านวิชาการต่าง ๆ ที่เรายังเคยเรียนหรือไม่คุ้นเคย และภูมิ
หลังบางเรื่องเราไม่มีความรู้นอกจากปัญหานี้ ยังมีอีกประการ คือ ลอย
ความคิดได้ง่ายไม่ได้ตั้งใจฟัง

ควรเขียนว่า

.....สำหรับปัญหา ในด้านการฟัง มี
ดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่งคือ การฟังข่าวเรื่องต่างๆ ไม่ทัน จับใจความสำคัญไม่ได้
เพราะมีคำศัพท์เฉพาะในด้านวิชาการต่าง ๆ ที่เรา *ยังเคยเรียนหรือไม่คุ้นเคย* และ
ภูมิหลังบางเรื่องเราไม่มีความรู้ นอกจากปัญหานี้ ยังมีอีกประการ คือ *ลอยความคิด*
*ได้ง่าย*ไม่ได้ตั้งใจฟัง

-การออกเสียงไม่ถูกต้อง
สำเนียงเป็นของแบบจีน ๆ ไม่ได้เข้ากับคนไทย

ควรเขียนว่า

-การออกเสียง ไม่ถูกต้อง
สำเนียงเป็นของแบบจีน ๆ ไม่ได้เข้ากับคนไทย

.....สุดท้ายถึงปัญหาในด้านการ
เขียน เพราะเรายังไม่ได้เขียนเยอะ เขียนอย่างตามใจไม่ได้ ใน ด้านการเขียน *ความ*
*เรียงลำดับคำ*เป็นปัญหาใหญ่เหลือเกิน
.....และการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายถูก.....ต้อง
สละสลวยไม่ได้

ควรเขียนว่า

.....สุดท้ายถึงปัญหาในด้านการเขียน เพราะเรา
ยังไม่ได้เขียนเยอะ เขียนอย่างตามใจไม่ได้ ในด้านการเขียน *การเรียงลำดับคำ*เป็น
ปัญหาใหญ่เหลือเกิน
.....และการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายถูกต้องสละสลวย
ไม่ได้

..... การพูดเป็นกระบวนกรสำคัญที่สุดในการสื่อสาร เนื่อง
จากเราเป็นคนจีน ...

ควรเขียนว่า

..... การพูดเป็นกระบวนกรสำคัญที่สุดในการสื่อสาร เนื่องจากเราเป็นคน
จีน ...

..... ดิฉันคิดว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของเรามีหลาย
อย่าง เพราะว่าเราเป็นชาวต่างชาติ. ...

..... ดิฉันคิดว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของเรามีหลายอย่าง
เพราะว่าเราเป็นชาวต่างชาติ. ...

..... คำศัพท์เป็นอุปสรรคคันหัวที่สุดในการฟัง ความเร็วและสำ
นวนไทยที่ปรากฏอยู่ในข่าว ...

ควรเขียนว่า

..... คำศัพท์เป็นอุปสรรคคันหัวที่สุดในการฟัง ความเร็วและสำนวนไทยที่
ปรากฏอยู่ในข่าว ...

..... ปีหน้าเราจะไปเรียนภาษาไทยที่ประ
เทศไทย. ...

ควรเขียนว่า

..... ปีหน้าเราจะไปเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทย. ...

.....นอกจากนั้น ในชีวิตประจำวัน เราจะ
ฟังไม่ค่อยเข้าใจภาษาถิ่นและภาษาของวัยรุ่น

ควรเขียนว่า

.....นอกจากนั้นในชีวิตประจำวัน เราจะฟัง
ไม่ค่อยเข้าใจภาษาถิ่นและภาษาของวัยรุ่น

.....สำหรับฉัน พูด “ร” กับ “ล” ยังไม่ค่อยชัด แต่ตอน นี้ก็
จำเป็นต้องออกเสียง “ร” ชัดตามอาจารย์ที่สอนให้หรือไม่

ควรเขียนว่า

.....สำหรับฉัน พูด “ร” กับ “ล” ยังไม่ค่อยชัด แต่ตอนนี้ ก็
จำเป็นต้องออกเสียง “ร” ชัดตามอาจารย์ที่สอนให้หรือไม่

.....การพูดเป็นกระบวนการสำคัญที่สุดในการสื่อสาร เนื่อง
จากเราเป็นคนจีน

ควรเขียนว่า

.....การพูดเป็นกระบวนการสำคัญที่สุดในการสื่อสารเนื่องจากเรา
เป็นคนจีน

.....หนูมาถึงประเทศไทยเกือบ ๓ เดือนแล้ว ได้มีความก้าวหน้า
ทางการเรียนภาษาไทยอย่างเห็นได้ชัด เช่น แต่ก่อนฟังอาจารย์คนไทยพูดภาษาไทย
ฟังไม่รู้เรื่อง ตอนนี้ฟังออกและเข้าใจเกือบทุกประโยค

ควรเขียนว่า

.....หนูมาถึงประเทศไทยเกือบ ๓ เดือนแล้ว ได้มีความก้าวหน้าทางการเรียน ภาษาไทยอย่างเห็นได้ชัด เช่น แต่ก่อนฟังอาจารย์คนไทยพูดภาษาไทย ฟังไม่รู้ เรื่อง ตอนนี้ฟังออกและเข้าใจเกือบทุกประโยค

.....ปัญหาทางการฟัง เมื่อฟังชำนาน ๆ หนูก็รู้สึกปวดหัวนิดหน่อย โดยเฉพาะฟังข่าวที่มีคำราชาศัพท์ปะปนอยู่ ข่าวที่มีคำเฉพาะ หนูฟังแล้วงงไม่ ู้ พวกเขาพูดอะไรกันอยู่

ควรเขียนว่า

ปัญหาทางการฟัง เมื่อฟังชำนาน ๆ หนูก็รู้สึกปวดหัวนิดหน่อย โดยเฉพาะฟัง ข่าวที่มีคำราชาศัพท์ปะปนอยู่ ข่าวที่มีคำเฉพาะ หนูฟังแล้วงงไม่ ู้ พวกเขาพูดอะไรกันอยู่

.....นอกจากนี้ เนื่องจากวง ศัพท์ไม่ค่อยกว้าง จึงทำให้บางทีหนูแสดงความรู้สึกของหนูไม่ ถูก เลยเขียนมา ลำบากนิดหน่อย

ควรเขียนว่า

.....นอกจากนี้เนื่องจากวงศัพท์ไม่ ค่อยกว้าง จึงทำให้บางทีหนูแสดงความรู้สึกของหนูไม่ถูก เลยเขียนมาลำบาก นิดหน่อย

.....ใช้ถ้อยคำสำนวนแบบเรียบๆ งานเขียนขาดความสละ สลวย

ควรเขียนว่า

.....ใช้ถ้อยคำสำนวนแบบเรียบ ๆ งานเขียนขาดความสละสลวย

.....ถ้าพูดภาษาทางการต่ออาจารย์และผู้ฟัง หนูไม่มีความมั่นใจ
ใจ กลัวพูดผิด

ควรเขียนว่า

.....ถ้าพูดภาษาทางการกับอาจารย์และผู้ฟัง หนูไม่มีความมั่นใจ
กลัวพูดผิด

.....จึง
จำต้องเปิดพจนานุกรมบ่อย เข้าใจยากในเมื่อสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไป โดยการเปรียบเทียบ มีน้ำเสียงประชดประชัน หรือแทรกวัฒนธรรมและภูมิหลังที่คนที่ไม่ใช่ออยู่ใน
สังคมไทยมักไม่รู้

ควรเขียนว่า

จึงจำต้องเปิดพจนานุกรมบ่อย เข้าใจยากในเมื่อสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไป โดยการ
เปรียบเทียบ มีน้ำเสียงประชดประชัน หรือแทรกวัฒนธรรมและภูมิหลังที่คนที่ไม่ใช่
อยู่ในสังคมไทยมักไม่รู้

.....เมื่อคนไทยคุยกับหนู
พวกเขามักใช้คำง่าย ๆ พูดช้า ๆ ทำให้หนูเข้าใจง่าย แต่เมื่อคน
ไทยคุยกัน พวกเขามักคุยเร็ว ใช้คำแสลง ทำให้หนูฟังไม่เข้าใจ

ควรเขียนว่า

เมื่อคนไทยคุยกับหนู พวกเขามักใช้คำง่าย ๆ พูดช้า ๆ ทำให้หนูเข้าใจง่าย แต่เมื่อคนไทยคุยกัน พวกเขามักคุยเร็ว ใช้คำแสลง ทำให้หนูฟังไม่เข้าใจ

.....บางคำพูดเหมือนกัน เช่น กัน กับ กัล แต่เขียนไม่เหมือนกัน จึงทำให้เราเข้าใจผิดและเขียนผิด

ควรเขียนว่า

บางคำพูดเหมือนกัน เช่น กัน กับ กัล แต่เขียนไม่เหมือนกัน จึงทำให้เราเข้าใจผิดและเขียนผิด

.....เมื่อฟังข่าวสาร ฟังไปพลางเล่นไปพลาง ไม่รวบรวมสมาธิ จึงทำให้เสียเวลาฟังไม่ทัน

ควรเขียนว่า

เมื่อฟังข่าวสาร ฟังไปพลางเล่นไปพลาง ไม่รวบรวมสมาธิ จึงทำให้เสียเวลาฟังไม่ทัน

.....เพื่อนบอกว่าใช้ภาษาเป็นทางการมาก ไม่ ใช้ภาษาพูด

ควรเขียนว่า

เพื่อนบอกว่าใช้ภาษาเป็นทางการมาก ไม่ใช่ภาษาพูด

.....จะเห็นได้จากนัก
เขียนเยาวชนผู้หนึ่งชื่อว่าหันห่าน

ควรเขียนว่า

จะเห็นได้จากนักเขียนเยาวชน
ผู้หนึ่งชื่อว่าหันห่าน

รักประเทศชาติ รักประชาชน รักพ่อแม่ ตั้งใจเรียนเพื่อได้รับความรู้ที่มีความ
สำคัญต่อการพัฒนาสังคมเรา

ควรเขียนว่า

รักประเทศชาติ รักประชาชน รักพ่อแม่ ตั้งใจเรียนเพื่อได้รับความรู้ที่มี
ความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมเรา

.....ภาพที่ดิฉันเลือกมา เป็นภาพที่พรรณาสภาพชีวิตความ
เป็นอยู่ของคนไทยที่ริมน้ำ มีทิวทัศน์ธรรมชาติสวยงามท้อง
ฟ้าสว่างและน้ำใส

ควรเขียนว่า

ภาพที่ดิฉันเลือกมา เป็นภาพที่พรรณาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยที่ริมน้ำ มีทิวทัศน์ธรรมชาติสวยงามท้องฟ้าสว่างและน้ำใส

๕.๓.๒ ใช้เครื่องหมายยัติภังค์ผิด

ตัวอย่างเช่น

..... คำศัพท์เป็นอุปสรรคคันหัวที่สุดในการฟัง ความเร็วและสำ-
นวนไทยที่ปรากฏอยู่ในข่าว

..... หนูคิดว่า คงจะเป็นทัฬหีศัพท์ ไปอ่านทัฬหีศัพท์ของภา-
ษาไทยก็ไม่ได้เจอด้วย

..... การเปรียบเทียบมีน้ำเสียงประชดชั้น หรือแทรกวัฒนธรรมภู-
มิหลังที่คนที่ไม่ใช้อยู่ในสังคมไทยมักจะไม่มีรู้

..... ในตำแหน่งในสังคมควรหรือต้องปฏิบัติอย่างไรในสถาน-
-การณ์ทรงสังคมแบบไหน

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๕ ด้าน ได้แก่ การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง การสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องดังกล่าวมาจำแนกความถี่เป็นจำนวนครั้ง และหาค่าทางสถิติ (ร้อยละ) ของความบกพร่องในแต่ละลักษณะ นำเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อบกพร่องในการวางรูปสระและวรรณยุกต์
ไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อบกพร่องในการวางรูปสระไม่ถูกต้องตำแหน่ง	จำนวนครั้ง ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
๑. การวางรูปสระไม่ถูกต้องตำแหน่ง	๕๓	๔๓.๔๔
๒. การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง	๓๒	๒๖.๒๓
๓. การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง	๓๗	๓๐.๓๓
รวม	๑๒๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า จำนวนครั้งของข้อบกพร่องในการเขียนวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์
ไม่ถูกต้องตำแหน่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๒ ครั้ง มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การวางรูปสระไม่ถูกต้องตำแหน่ง จำนวน ๑๒๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ จำแนกตาม
ลักษณะของข้อบกพร่อง ดังนี้

๑.๑ การวางรูปสระไม่ถูกต้องตำแหน่ง จำนวน ๕๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๔

๑.๒ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่งจำนวน ๓๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๓

๑.๓ การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่ง จำนวน ๓๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ

๓๐.๓๓

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อบกพร่องในการเขียนการสะกดการันต์
ไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนการสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง	จำนวนครั้ง ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
๑. การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง	๑๑๕	๒๓.๗๐
๑.๑ การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวไม่ถูกต้อง	๘๒	๑๖.๓๓
๑.๒ การเขียนพยัญชนะต้นควบไม่ถูกต้อง	๑๗	๓.๓๕
๑) ควบแท้	๑๐	๒.๐๐
๒) ควบไม่แท้	๗	๑.๔๐
๑.๓ การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำไม่ถูกต้อง	๒๐	๔.๐๐
๒. การเขียนพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) ไม่ถูกต้อง	๑๓๕	๒๗.๐๐
๒.๑ การเขียนพยัญชนะท้าย ไม่ถูกต้อง	๘๓	๑๖.๕๓
๒.๒ การไม่พยัญชนะท้าย	๓๗	๗.๔๐
๒.๓ การเขียนเพิ่มพยัญชนะท้าย	๑๕	๓.๐๐
๓. การเขียนสระไม่ถูกต้อง	๑๑๓	๒๒.๕๑
๓.๑ การเขียนรูปสระไม่ถูกต้อง	๖๘	๑๓.๕๔
๓.๒ การเขียนตัวรูปสระ	๒๕	๕.๑๐
๓.๒ การเขียนเพิ่มรูปสระ	๑๖	๓.๑๕
๔. การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูก	๘๒	๑๖.๓๓
๔.๑ การเขียนรูปวรรณยุกต์อื่นแทนรูปวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง	๓๓	๖.๕๗
๔.๒ การไม่เขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ต้องใช้วรรณยุกต์	๒๘	๕.๕๘
๔.๓ การเขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ต้องใช้วรรณยุกต์	๒๑	๔.๑๘
๕. การเขียนการันต์ไม่ถูก	๕๓	๑๐.๕๖
๕.๑ การไม่เขียนตัวการันต์	๒๑	๔.๑๘
๕.๒ การเขียนเพิ่มตัวการันต์	๑๗	๓.๓๕
๕.๓ การเขียนตัวการันต์ไม่ถูก	๑๕	๒.๙๕
รวม	๕๐๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า จำนวนครั้งของข้อบกพร่องในการเขียนการสะกดการันต์ไม่ถูก มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๐๒ ครั้ง มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๑๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๐
 - ๑.๑ การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวไม่ถูกต้อง จำนวน ๘๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๓
 - ๑.๒ การเขียนพยัญชนะต้นควบไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๕
 - ๑) พยัญชนะต้นควบแท้ จำนวน ๑๐ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๐
 - ๒) พยัญชนะต้นควบไม่แท้ จำนวน ๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๐
 - ๑.๓ การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำไม่ถูกต้อง จำนวน ๒๐ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๐
๒. การเขียนพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) ไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๓๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๐
 - ๒.๑ การเขียนพยัญชนะท้ายไม่ถูกต้อง จำนวน ๘๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๓
 - ๒.๒ การไม่เขียนพยัญชนะท้าย จำนวน ๓๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๗.๔๐
 - ๒.๓ การเขียนเพิ่มพยัญชนะท้าย จำนวน ๑๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๐๐
๓. การเขียนสระไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๑๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๑
 - ๓.๑ การเขียนรูปสระไม่ถูกต้อง จำนวน ๖๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๔
 - ๓.๒ การเขียนตัวรูปสระ จำนวน ๒๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๘
 - ๓.๓ การเขียนเพิ่มรูปสระ จำนวน ๑๖ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๕
๔. การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูก จำนวน ๘๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๓
 - ๔.๑ การเขียนรูปวรรณยุกต์อื่นแทนรูปวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง จำนวน ๓๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๗
 - ๔.๒ การไม่เขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ต้องใช้วรรณยุกต์ จำนวน ๒๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๘
 - ๔.๓ การเขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ต้องใช้วรรณยุกต์ จำนวน ๒๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๘
๕. การเขียนการันต์ไม่ถูก จำนวน ๕๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๖
 - ๕.๑ การไม่เขียนตัวการันต์ จำนวน ๒๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๘
 - ๕.๒ การเขียนเพิ่มตัวการันต์ จำนวน ๑๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๕
 - ๕.๓ การเขียนตัวการันต์ไม่ถูก จำนวน ๑๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๕

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนครั้งและร้อยละของข้อบกพร่องในการใช้คำไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อบกพร่องในการใช้คำไม่ถูกต้อง	จำนวนครั้ง ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
๑. การใช้คำนามไม่ถูกต้อง	๔๕	๑๒.๖๐
๒. การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง	๖๗	๑๘.๗๗
๓. การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง	๓๑	๘.๗๐
๔. การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง	๒๕	๘.๑๒
๕. การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง	๑๓	๓.๖๔
๖. การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง	๑๘	๕.๐๔
๗. การใช้คำไม่ถูกต้องในลักษณะอื่นๆ ได้แก่	๑๕๔	๔๓.๑๔
๑) การใช้คำว่า “การ” และ “ความ” ไม่ถูกต้อง	๓๗	๑๐.๓๖
๒) การใช้คำฟุ่มเฟือย	๒๔	๖.๗๒
๓) การใช้คำภาษาพูดแทนภาษาเขียน	๕๖	๑๕.๖๕
๓.๑) การใช้คำสรรพนาม	๑๕	๔.๒๐
๓.๒) การใช้คำเสริม เช่น คำขยาย คำบอกมาลา คำบอกสถานภาพ	๑๒	๓.๓๖
๓.๓) การใช้คำลงท้ายประโยค เช่น ค่ะ ครับ	๑๓	๓.๖๔
๓.๔) การใช้คำภาษาพูด	๑๖	๔.๔๘
๔) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ	๓๗	๑๐.๓๖
รวม	๓๕๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ พบว่า จำนวนครั้งของข้อบกพร่องในการใช้คำไม่ถูกต้อง มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๗ ครั้ง มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การใช้คำนามไม่ถูกต้อง จำนวน ๔๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๐
๒. การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง จำนวน ๖๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๗
๓. การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง จำนวน ๓๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
๔. การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง จำนวน ๒๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๒
๕. การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๔
๖. การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๔
๗. การใช้คำไม่ถูกต้องในลักษณะอื่นๆ จำนวน ๑๕๔ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๔

๑) การใช้คำว่า “การ” และ “ความ” ไม่ถูกต้อง จำนวน ๓๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๖

๒) การใช้คำฟุ่มเฟือย จำนวน ๒๔ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๖.๗๒

๓) การใช้คำภาษาพูดแทนภาษาเขียน จำนวน ๕๖ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๕

๓.๑) การใช้คำสรรพนาม จำนวน ๑๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๐

๓.๒) การใช้คำเสริม จำนวน ๑๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๖

๓.๓) การใช้คำลงท้ายประโยค จำนวน ๑๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๔

๓.๔) การใช้คำภาษาพูด จำนวน ๑๖ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๘

๔) การใช้คำทับคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ จำนวน ๓๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๖

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อบกพร่องในการใช้ประโยคไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อบกพร่องในการใช้ประโยคไม่ถูกต้อง	จำนวนครั้ง ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
๑. การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง	๓๘	๑๕.๑๐
๒. การขาดคำที่จำเป็นในประโยค	๔๗	๒๓.๖๑
๓. การใช้คำเกินในประโยค	๖๑	๓๐.๖๕
๔. การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ	๕๓	๒๖.๖๓
รวม	๑๙๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ พบว่า จำนวนครั้งของข้อบกพร่องในการใช้ประโยคไม่ถูกต้อง มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๙ ครั้ง มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง จำนวน ๓๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑๐

๒. การขาดคำที่จำเป็นในประโยค จำนวน ๔๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๑

๓. การใช้คำเกินในประโยค จำนวน ๖๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๕

๔. การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ จำนวน ๕๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๓

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของข้อบกพร่องในการเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อบกพร่องในการเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า	จำนวนครั้ง ข้อบกพร่อง	ร้อยละ
๑. การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง	๓๕	๓๖.๔๖
๒. การเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง	๑๕	๑๕.๘๐
๓. การใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง	๔๒	๔๓.๗๕
รวม	๙๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ พบว่า จำนวนครั้งของข้อบกพร่องในการเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้ามีจำนวนทั้งสิ้น ๙๒ ครั้ง มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง จำนวน ๓๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๖
๒. การเขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๐
๓. การใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง จำนวน ๔๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕

บทที่ ๔

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางดุง สาธารณรัฐประชาชนจีน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางดุง ที่มาเรียนรายวิชาภาษาไทย ณ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามสัญญาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสองมหาวิทยาลัย ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ จำนวน ๒๒ คน

ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์เป็นเรียงความจำนวน ๑๓๒ ชิ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้แก่ การวางรูปสระและการวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง การสะกดการันต์ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

๑. การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการวางรูปสระและการวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตามตำแหน่ง ๓ ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย ได้แก่

๑.๑ การวางรูปสระไม่ถูกตำแหน่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้หันอากาศ

๑.๒ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง โดยเฉพาะรูปวรรณยุกต์เอก และรูปวรรณยุกต์โท

๑.๓ การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง ได้แก่ ไม้หันอากาศ และรูปวรรณยุกต์เอก พร้อมทั้งรูปวรรณยุกต์โท

๒. การสะกดการันต์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการสะกดการันต์ไม่ถูกต้องมีทั้งหมด ๕ ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย ได้แก่

๒.๑ การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้องนี้ พบว่ามีข้อบกพร่อง ๓ ลักษณะ คือ

๒.๑.๑ การเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวไม่ถูกต้อง

๒.๑.๒ การเขียนพยัญชนะต้นควบไม่ถูกต้อง และเป็นพยัญชนะต้น ควบแท้มากว่าพยัญชนะต้นควบไม่แท้

๒.๑.๓ การเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำไม่ถูกต้อง

๒.๒ การเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง การเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๓ ลักษณะ คือ

๒.๒.๑ การเขียนพยัญชนะท้ายไม่ถูกต้อง ที่พบมากที่สุดคือพยัญชนะท้ายเสียงนาสิก โดยเฉพาะตัวสะกดแม่กง และตัวสะกดแม่กม

๒.๒.๒ การไม่เขียนพยัญชนะท้ายเสียงหรือตัวสะกด

๒.๒.๓ การเขียนเพิ่มพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในคำที่ไม่มีพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด

๒.๓ การเขียนสระไม่ถูกต้อง การเขียนสระไม่ถูกต้อง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๓ ลักษณะ คือ

๒.๓.๑ การเขียนรูปสระไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสลับเสียงระหว่างสระเสียงสั้นกับสระเสียงยาว

๒.๓.๒ การเขียนตัวรูปสระหรือไม่ใส่รูปสระ

๒.๓.๓ การเขียนเพิ่มสระในคำที่ไม่ต้องมีรูปสระ

๒.๔ การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง การเขียนวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง พบว่ามีข้อบกพร่อง ๓ ลักษณะ คือ

๒.๔.๑ การเขียนรูปวรรณยุกต์รูปอื่นแทนรูปวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสลับรูปวรรณยุกต์เอกกับรูปวรรณยุกต์โท

๒.๔.๒ การไม่เขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ต้องใช้วรรณยุกต์

๒.๔.๓ การเขียนรูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์

๒.๕ การเขียนการันต์ไม่ถูกต้อง การเขียนการันต์ไม่ถูกต้องพบว่ามีข้อบกพร่อง ๓ ลักษณะ คือ

๒.๕.๑ การไม่เขียนตัวการันต์หรือไม่ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาต

๒.๕.๒ การเขียนเพิ่มตัวการันต์หรือการเพิ่มไม้ทัณฑฆาต

๒.๕.๑ การเขียนตัวการันต์ไม่ถูกต้อง

๓. การใช้คำไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำไม่ถูกต้อง โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย คือการใช้คำไม่ถูกในลักษณะอื่นๆ ที่พบมากที่สุดได้แก่

๓.๑ การใช้คำภาษาพูดแทนภาษาเขียน เช่น ใช้คำว่า หนู (คำสรรพนาม), ค่ะ ครับ (คำลงท้าย) ซึ่งพบมากที่สุด

๓.๒ การใช้คำว่า “การ” และ “ความ” นำหน้ากริยา และวิเศษณ์ ไม่ถูกต้อง

๓.๓ การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

๓.๔ การใช้คำฟุ่มเฟือย

นอกจากนี้ยังพบการใช้คำที่ไม่ถูกต้องอันดับรองลงมา โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้คือ

๓.๕ การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง

๓.๖ การใช้คำนามไม่ถูกต้อง

๓.๗ การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง

๓.๘ การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง

๓.๙ การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง

๓.๑๐ การใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง

๔. การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้ประโยคไม่ถูกต้องมีด้วยกัน ๔ ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปหา ลักษณะที่พบน้อย ได้แก่ การใช้คำเกินในประโยค การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ การขาดคำที่จำเป็นในประโยค และการลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง

๕. การเว้นวรรคตอน การเขียนย่อหน้า และการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการเว้นวรรคตอน การเขียนย่อหน้า และการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง ๓ ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปหา ลักษณะที่พบน้อย ได้แก่ การใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง และการเขียนย่อหน้า ไม่ถูกต้อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้ คือ การเขียนวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องตำแหน่งนั้น มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๒ ครั้ง และจากการตั้งข้อสังเกตของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์นักศึกษาทั้ง ๒๒ คน ให้เหตุผลว่าเกิดจากการที่นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญต่อการวางตำแหน่งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ หรือเกิดจากความคิดว่าไม่ว่าจะวางรูปสระหรือรูปวรรณยุกต์ในตำแหน่งใดก็สามารถอ่านได้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่าข้อบกพร่องในเรื่องการสะกดการันต์ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิกา คำพุ่ม (๒๕๔๕ : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาข้อบกพร่องเรื่องการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๔ สถาบันชนชาติยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๒๓ คน ว่ามีข้อบกพร่องในการเขียนเรื่องพยัญชนะต้น พยัญชนะท้ายคำ การเขียนประโยคโดยใช้คำไม่ถูกต้อง ทั้งความหมายและหน้าที่ของคำและการเรียงคำในประโยค

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า สาเหตุข้อบกพร่องเหล่านี้ เกิดจากการเขียนคำที่ถ่ายจากการออกเสียงของนักศึกษา จึงทำให้เขียนสระเสียงสั้นเสียงยาวสับสน ทำให้เกิดการสับสนในการใช้รูปวรรณยุกต์จากรูปวรรณยุกต์เอกเป็นรูปวรรณยุกต์โท เกิดจากการจำสับสนเรื่องการใช้ตัวสะกดและตัวการันต์ หรือเกิดจากความผิดพลาดเนื่องจากอุบัติเหตุในการเขียน ซึ่ง H.Douglas Brown (2000 : 217) กล่าวว่า ความผิดนี้สามารถแก้ไขได้ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้อง และพบวิธีการแก้ไขความบกพร่องในเรื่องนี้ คือ การให้นักศึกษาเขียนแก้คำผิดมาครั้ง และการเข้มงวดต่อการวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ อีกทั้งยังได้ฝึกหัดคัดลายมือของนักศึกษาอีกด้วย อีกประการหนึ่งผู้วิจัยพบว่าข้อบกพร่องการเขียนรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องนั้นเกิดจากการไม่คุ้นเคยกับรูปวรรณยุกต์ในภาษาไทย ซึ่งมีทั้งที่เขียนตรงกันทั้งรูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ และคำที่เสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ ซึ่งสอดคล้องกับกำชัย ทองหล่อ (๒๕๓๗ : ๘๑) กล่าวว่า “อักษรสูงกับอักษรกลางมีเสียงตรงกับรูปวรรณยุกต์เสมอ แต่อักษรต่ำจะมีเสียงสูงกว่ารูปวรรณยุกต์ ๑ ขึ้น เว้นไว้แต่วรรณยุกต์จัตวา ซึ่งเสียงคงเป็นจัตวาตามรูปวรรณยุกต์ เพราะไม่มีเสียงใดสูงกว่านั้นอีก” และ ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (๒๕๒๔ : บทนำ) กล่าวว่าไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องวรรณยุกต์ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเขียนคำของนักศึกษาชาวจีนว่า “เสียงวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางมี ๔ เสียง หากเทียบกับวรรณยุกต์ในไทยแล้ว มีเพียงเสียงเดียวเท่านั้นที่เหมือนกับเสียงวรรณยุกต์ไทย นั่นคือเสียงหนึ่ง (-) ของภาษาจีนกลางเหมือนกับเสียงตรีในภาษาไทย”

หากอภิปรายตามตารางที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ไว้ในบทที่ ๓ นั้น สรุปได้ดังนี้ นักศึกษามีข้อบกพร่องในเรื่องการวางรูปสระไม่ถูกตำแหน่งพบมากที่สุดคิดเป็นจำนวนครั้งได้ ๕๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๔ ข้อบกพร่องรองลงมา คือ การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง จำนวน ๓๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๓ และพบน้อยที่สุดคือ คือ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง จำนวน ๑๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๓ นอกจากนี้ยังพบว่าการเขียนเพิ่มรูปสระและตัดรูปสระ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากลักษณะการประสมคำคำในภาษาไทย ซึ่งสระในภาษาไทยเมื่อมีตัวสะกด รูปสระจะเปลี่ยนแปลง เช่น สระ -ะ เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูปวิสรรชนีย์ และเพิ่มไม้ไต่คู้ หรือการใช้สระเกิน คือ อ่า ไอ โอ โเอ นักศึกษาจะจำไม่ได้ว่าคำใดควรใช้สระเกินตัวใด วิธีการแก้ไข ผู้วิจัยใช้การท่องจำคำประพันธ์การใช้ โอ ให้ นักศึกษาได้จำและเขียน เริ่มจาก

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่	ให้สะใภ้ใช้คล้องคอ
ไฟใจเอาใส่ห่อ	มิหลงไหลใครขอคู
จะใคร่ลงเรือใบ	ควน้ำใสและปลาปู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มิใช่อยู่ใต้เตียง
บ้ำไปถือโยบัว	หุดามัวมาใกล้เตียง
เล่าท่องอย่าละเลียง	ยี่สิบม้วนจำจงดี

ส่วนสระเกินตัวอื่นหากนักศึกษาเขียนคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยให้แก้ไขใหม่หลายๆ ครั้ง และหากผิดซ้ำคำเดิมก็จะเพิ่มจำนวนคำที่แก้ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาใส่ใจและตั้งใจเมื่อจะเขียนสะกดคำใด

การเขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องมากที่สุดในเรื่องของการเขียนพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๓๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๗ ข้อบกพร่องดังกล่าวผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเกิดจากตัวสะกดมาตราบางมาตรามีตัวสะกดมากทำให้นักศึกษาอยากที่จะจดจำ เช่น มาตราตัวสะกดแม่กด ซึ่งสามารถใช้พยัญชนะท้ายคำได้ดังนี้ คือ ค จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส ดังนั้นคำใดใช้พยัญชนะท้ายตัวใดนักศึกษาก็จำไม่ได้ ดังนั้นนักศึกษาจึงใช้พยัญชนะที่ออกเสียงตรงตามมาตราตัวสะกด คือ ตัว ค บางครั้งสับสนกับการใช้การันต์ ดังนั้นก็จะเพิ่มพยัญชนะท้ายคำอีก ๑ ตัว อีกข้อหนึ่งคือ ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักศึกษาเกิดความสับสนระหว่างเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ กับภาษาไทยซึ่งนักศึกษาเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มเสียงพยัญชนะนาสิก

การเขียนพยัญชนะต้นไม่ถูกต้องซึ่งพบเป็นข้อบกพร่องรองลงมา จำนวน ๑๕๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๐ จำแนกเป็นการเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวไม่ถูกต้อง การเขียนพยัญชนะต้นควบไม่ถูกต้อง และการเขียนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่าข้อบกพร่องในเรื่องที่กล่าวข้างต้นเกิดจากลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะซ้ำกันหลายเสียง ทำให้นักศึกษาเกิดความสับสนและไม่แน่ใจว่าจะใช้พยัญชนะตัวใดที่ถูกต้อง รวมถึงการเลือกใช้พยัญชนะท้ายคำ

การใช้คำไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่าข้อบกพร่องจำนวนทั้งสิ้น ๓๕๗ ครั้ง จำแนกเป็น การใช้คำไม่ถูกต้องในลักษณะอื่นๆ จำนวน ๑๕๔ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๔ เช่น การใช้คำว่า “การ” และ “ความ” ไม่ถูกต้อง การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้ทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ การใช้คำภาษาพูดแทนภาษาเขียน ซึ่งจำแนกย่อยเป็นการใช้คำสรรพนาม การใช้คำเสริม การใช้คำลงท้ายประโยค และการใช้คำภาษาพูด ฯลฯ

การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง จำนวน ๖๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๗ การใช้คำนามไม่ถูกต้อง จำนวน ๔๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๐ การใช้คำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง จำนวน ๓๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐ การใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง จำนวน ๒๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๒ การใช้คำสันธานไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๔ และการใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง จำนวน ๑๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๗ ข้อบกพร่องข้างต้นที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์นั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟาน จองบิณฑ์ (๒๕๕๒ : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม พบว่านักศึกษาเวียดนามไม่เข้าใจหลักการใช้คำในภาษาไทย จึงทำให้ใช้ไวยากรณ์ไทยไม่ถูกต้อง

การใช้ประโยคไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่อง จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๕ ครั้ง จำแนกเป็น การใช้คำเกินในประโยค จำนวน ๖๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖๗ การใช้รูปประโยคสำนวนภาษาต่างประเทศ จำนวน ๕๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๖๗ การขาดคำที่จำเป็นในประโยค จำนวน ๔๗ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๑ และการลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง จำนวน ๓๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๑ ข้อบกพร่องดังกล่าวผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวางลำดับคำในตำแหน่งต่างๆ ของประโยค รวมทั้งส่วนขยาย นอกจากนี้ยังเกิดจากลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่มีคำใช้มากมายและหลากหลาย แต่ละคำอาจมีความหมายเหมือนกัน ความหมายใกล้เคียงกัน แต่ไม่ใช่แทนกันได้ทั้งหมด หากต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษาไทย

แนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องข้างต้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษาต้อง ฝึกฝนและต้อง ศึกษาเรียนรู้วงศัพท์เฉพาะตนให้มากที่สุด อ่านหนังสือหรือตำราหลักภาษาไทยให้มากหลายเล่ม และพยายามฝึกเขียน โดยเริ่มจากการเขียนง่ายๆ เป็นประโยคสั้นๆ เป็นข้อความสั้นๆ จนคล่องแล้ว จึงพัฒนาการใช้คำในประโยคจนเกิดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย

การเว้นวรรคตอน การเขียนย่อหน้า และการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีความบกพร่องจำนวนทั้งสิ้น ๘๖ ครั้ง จำแนกเป็น การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง และการ เขียนย่อหน้าไม่ถูกต้อง จำนวน ๕๔ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๖ ข้อบกพร่องดังกล่าวผู้วิจัย วิเคราะห์ว่า เกิดจากนักศึกษายังไม่เข้าใจการเขียนอนุเจต รวมทั้งการเว้นวรรคตอนในประโยค ส่วนข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ไม่ถูกต้อง จำนวน ๔๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๕ ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วพบว่าข้อบกพร่องที่พบนี้ แม้นักศึกษาจะทราบว่าเครื่องหมายยัติภังค์ใช้ในการ แบ่งคำหรือตัดคำ แต่นักศึกษายังไม่เข้าใจหลักการแบ่งคำ ว่าควรจะแบ่งหรือตัดคำอย่างไรจึงจะ ถูกต้อง อีกประการหนึ่งคือลักษณะการเขียนประโยคในภาษาไทยจะเขียนติดกัน ซึ่งต่างจากการ เขียนประโยคในภาษาจีนที่เขียนแยกคำเป็นคำๆ จึงทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจวิธีการเขียน และการใช้ เครื่องหมายในภาษาไทย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัยนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ผู้สนใจวิจัยได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียน ภาษาไทยของนักศึกษาชาติอื่น เช่น นักศึกษาเกาหลี นักศึกษาต่างชาติจากชาติอื่นๆ ที่มาศึกษาใน สถาบันศึกษาของไทย ทั้งในระดับโรงเรียนและระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อบกพร่อง และนำผลการวิจัยไปสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างประเทศที่เรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๓๗). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- ไขศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (๒๕๑๘). **การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๑๕-๒๕๑๖**. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จองบก แช. (๒๕๔๓). **ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย)**. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนิกา คำพุด. (๒๕๔๕). **การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๔ สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย)**. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวน เพชรแก้ว และคณะ. (๒๕๒๒). **การใช้ภาษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิ่งคล การพิมพ์.
- ชูศรี ศรีแก้ว. (๒๕๒๖). **การศึกษาเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๒๕**. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (๒๕๔๓). **ทักษะการเขียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุสิตพร ชำนิโรคนานต์. (๒๕๑๖). **ปัญหาการใช้ภาษาไทย**. ใน *กรอภาษาและวรรณกรรม*. หน้า ๓๓ - ๘๐. กรุงเทพฯ: ชุมชนวิทยาการอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพวรรณ พันธุมธา. (๒๕๒๒). **การใช้ภาษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- _____. (๒๕๕๑). **ไวยากรณ์ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย. **มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน**. (๒๕๕๓, ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓). **สัมภาษณ์** โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตะ ณ อาคาร ๑๔ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย.
- ประพัฒน์ มโนมัยวิบูลย์. (๒๕๔๕). **ไวยากรณ์จีนกลาง**. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปลุกรณ์ อาจตัน. (๒๕๔๗). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุการเขียนภาษาไทยผิดพลาด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา ๒๕๔๕. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรทิพย์ ภัทรนาวิก. (๒๕๑๗). การใช้คำ. ใน ศิลปะการใช้คำ. หน้า ๑๒ – ๑๔ กรุงเทพฯ:
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา.

ยศ พันธ์สรณ์. (๒๕๓๘). การใช้ภาษาไทย: ปัญหาที่แก้ไขได้. ใน ปัญหาภาษาไทยถึงขั้นวิกฤต
จริง

หรือ. หน้า ๔๒ – ๕๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๓๐). เครื่องหมายวรรคตอน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

_____. (๒๕๔๖). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชัน.

จิตรรา แสงพลสิทธิ์; และคณะ. (๒๕๒๒). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิจินต์ ภาณุพงศ์. (๒๕๔๑). โครงสร้างของภาษาไทย: ระบบไวยากรณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๑๕.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ. (๒๕๔๘). อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา
เกาหลีแผนภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมการวิจัยในภูมิภาคเอเชียของมูลนิธิเกาหลีเพื่อการศึกษาขั้นสูง ณ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เสนอ ตรวิเศษ. (๒๕๔๒). การวิเคราะห์ปัญหาการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษที่ใช้ภาษาเขมรและภาษาส่วย
ในชีวิตประจำวัน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชาดา ขาทอง. (๒๕๓๔). การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖ ในโรงเรียนสังกัดงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา
๒๕๓๓. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

สุชาติ มณีกาญจนสิงห์. (๒๕๔๓). ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๓ และ ๔. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาจีน). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีจันทร์ วิชาตรง. (๒๕๔๒). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษา

- สถาบันราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา ๒๕๔๐. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สิระ สมนาม. (๒๕๕๐). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง: กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ๑ ปี จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี สิบสองปันนา ณ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.อัดสำเนา.
- หล่อ อีหยวน. (๒๕๕๒, ๔ ธันวาคม). สัมภาษณ์ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา ณ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน
- อัศรา บุญทิพย์. (๒๕๓๕). การเขียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- _____. (๒๕๓๔). หลักภาษาไทย สำหรับครูมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อัจจิมา เกิดผล. (๒๕๓๓). หลักการเขียน. ใน ภาษาไทย ๑. ดวงใจ ไทยอุบล; และแอนน์ รัตนกร. หน้า ๑๕. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (๒๕๔๕). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Brown,H. Douglas. (2000). **Principles of Language Learning and Teaching.** 4th ed. New York: Addison Wesley Longman,Inc.
- David H. Dickason. (1957). **A Practical Handbook of English Usage for Thai teachers and Students: Some Common Errors and How to Eliminate Them.** n.p.
- Hakan Ringbom. (1987). **The Role of the First Language in Foreign Language Learning.** n.p.
- Raimes Ann. (1983). **Techniques in Teaching Writing.**New York: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การเดินทางท่องเที่ยวในช่วงปิดเทอม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ไพศาล

Date.....

การเที่ยวที่เกาะช้าง

วันที่ ๒๓ ถึง วันที่ ๒๕ ตุลาคมนี้ ผมกับเพื่อนอีกสองคนได้
ไปเที่ยวที่ เกาะ ช้าง การเที่ยวครั้งนี้ เกิดความประทับใจต่อผม มากมาย
เราตกลงไปเกาะช้าง เพราะเราได้ข่าวว่า เกาะช้าง เป็นเกาะที่ในอนุรักษ์
ที่สวย ของประเทศไทย (ก็สวย ด้วย)

เราออกจากกรุงเทพฯ ตอนเช้าๆ ตอนนั้นยัง มีแดดอ่อนๆ นานๆ
ยังไม่จ้า แต่อากาศเริ่มสบายมาก (ฉันรู้ว่าคนที่มาจากภาคเหนือ ของประเทศ
ฉันอย่าง ผม เรานั่ง รถทัวร์ไป แล้วก็ต่อเรือ ใช้ประมาณ ๕ ชั่วโมง ถึง
ก็ถึงแล้ว เราตกลงไปเดินเล่น แต่ว่าเราเดินไกลแล้ว (ยังไม่ได้เห็นคนสัก
คนหนึ่ง ต้องใช้เวลาผ่านไป แล้ว เราพบ ชาวบ้าน คนหนึ่ง ของเกาะช้าง
เขาบอกว่าเราต้องไปห้รถสองแถวไปเที่ยว (ที่นี้ก็ไม่มี) จากที่หนึ่ง มีเรือที่พอ
การเดินทางไกลมาก เราเป็นคนที่ชอบเดินไปเที่ยว

สุดท้ายแล้ว เราตกลงพักที่หมู่บ้านทรายขาว แต่ว่าที่พัก ที่ติดทะเล
สวยมาก แล้วก็ คนที่เที่ยวที่เกาะช้าง เป็นคน พริ้งเพ็ดเลย ดูขนาด แล
น้ำทะเล รู้สึกว่า ผมๆ ผมจึง (ก็เลย) ได้นอน

SWU

วันที่สอง เราได้ไปเที่ยววนอุทยานฯ ที่มีเขาตมหนึ่ง ตอนนั้น
ผมจำชื่อมันไม่ได้ แต่ว่าตอนแรกที่ผมเห็นเขาตมนี้ ผมตกใจมาก
วิวสวย(จังเลย) มีต้นมะพร้าวปลูกเป็นแถว ภูเขาสูงชันมาก มีน้ำตก
ต้นมะพร้าว มีลมพัดมาเย็นสบายดีมาก ภูเขาสูงชันมาก ภูเขาสูงชันมาก
ทิวเขาไม่ไกลไปไหน(อีกเลย) มีเด็กฝรั่งเล่นอยู่ในน้ำทะเล สภาพ
นี้ทำให้ผมรู้สึกมีความสุขมากในตอนนั้น แล้วก็อากาศเย็นวันนั้น
ก็สบายมาก มีคนเล่นเล่นไฟด้วย ผมคิดว่าวันนั้น ซึ่งเป็นวันที่
ผมลืมไม่ได้ ในชีวิตผม (จังเลย)

วันที่สามตอนเช้า เราได้ชม(น้ำตก) แล้วถ่ายรูปให้หลายๆ ซึ่ง
เป็นความทรงจำที่เราจะไม่ลืมที่จะระลึกถึง แล้วกลับกรุงเทพฯ ด้วย
อารมณ์ดี ๆ

การเดินทางอิสาน

ในระยะเวลา ๑ เดือนที่ปิดเทอม เราได้ฉวยโอกาสไปเที่ยวทั่วประเทศไทย เพื่อนๆกับฉันได้เผลอที่ได้ชมทิวทัศน์งดงามทั้งที่ทะเลของเกาะสมุย และป่าทึบในอุทยานแห่งชาติต่าง ๆ นอกจากนี้ หากยังมีความประทับใจในอย่างลึกซึ้งในความยอดเยี่ยมของวัด เติญ์ ปราสาทหิน และสิ่งก่อสร้างหลากหลายซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป

รวมทั้งสิ่งเหล่านี้ (๕) ประกอบด้วยความงดงามและหาประสบการณ์ที่ไม่สามารถลืมได้ เมื่อหันกลับไป ฉันรู้สึกว่าการเดินทางเพื่ออิสานมีความประทับใจในที่สุดระหว่างการเดินทางหลายครั้งนั้น

สิ่งที่ไม่อาจลืมได้ คือความกว้างใหญ่แห่งดินแดนนี้ ซึ่งเป็นจุดที่เราคาดไม่ถึง ที่ราบเขาสูงมองไม่เห็นที่สิ้นสุดหรือขอบเขต ขั้วบนเกาะเมืองหลายชั่วโมง เผลอว่าผ่านเส้นแบ่งไทยลาวที่ป่าเขา วาตามืดหนึ่งไปถึงอีกวามืดหนึ่ง ส่วนมากต้องใช้เวลา ๑-๒ ชั่วโมง ยิ่งไม่ต้องพูดถึงการเดินทางระหว่างสองจังหวัด

สิ่งที่ชาวอิสานนามูมิได้เคยเป็นสถานที่ที่ยากลำบากและอยู่ท่ามกลางของดินแดนนี้ ความเสน่ห์ที่พบากำกับมายิ่งยากจะพรรณนาได้เหมือน แม้เราจะได้ไปประวัติความเป็นมาของพวเขาไม่เต็มที แต่เราก็หลงหลงไปกับพวเขาแล้วที่วัดเตี้ยๆ ปราสาทหินหินทราย ปราสาทหินเมืองต่ำ และปราสาทหินพนมรุ้ง ตั้งอยู่เรียงรายบนหน้าผาจากเมือง และยังไม่รู้แน่ได้ว่าได้ตั้งอยู่ที่ไหนมากที่สุดที่แล้ว เมื่อเดินช้าๆในนั้นก็ไม่เห็นภาพทิวทัศน์สักคน เหมือนดั่งว่า ปราสาทหินนั้นจะตั้งเร่ไปไกลถึงสมัยโบราณสมัยก่อน หลังจากนั้นเราคงจะยากจะพูดได้ว่าวัดเขาสิ่งทองที่นางจากนุ่บ้านหลายทีละเม็ด วัดนี้มีทั้งสิ่งก่อสร้างทางพุทธศาสนาและสิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่ มีแค่เราสองคนและสัตว์ตัวหนึ่งกำลังร้องเพลง

สวดอยู่ ทำให้เรารู้สึกสดชื่นทั้งหัวใจและร่างกาย

สำหรับเวดิย์ที่เราเคยได้เรียนรู้ได้ก็ช่วยแล้วและคนในชุมชน
จึงมีลักษณะต่างกับเวดิย์ที่เราได้พบได้เห็นก่อน โดยเฉพาะ
พระธาตุพนม พระธาตุเรณูพนม และ พระธาตุท่าอุเทน
เหนือคำว่างดงาม

จิตใจชาวอีสานก็เห็นสิ่งๆ หนึ่งที่ใจเรา ^{ก็อย่างนั้น} พอเราได้ใช้ชีวิต
พอเพียงเรียบง่าย และมีความสุข ^(คือคือ) แม้ว่าไม่รวยแต่มีความสุข
กับธรรมชาติที่สวยงาม และชาวอีสานใหม่ที่เราได้ ^{ก็อย่างนั้น} เราได้รับความ
ช่วยเหลือจากเพื่อน ^(เพื่อน) ทั้งหมดได้ช่วยกัน ^{ก็อย่างนั้น} ให้
อย่างมีความสุข

^(เพื่อน) เช่นนั้นเอง เราได้ลงมือทำ ^(เพื่อน) งานด้านอีสานใน
ตุลาคมนี้

中国人民解放军 驻三茂铁路总公司军事代表办事处

วันที่ 24 ตุลาคมนี้ ดิฉันได้ไป รื้อรรมย์กับเพื่อนคนไทย ซึ่งไป
ร่วมงานที่ จะ ตั้งรางวัล ของดิฉันตลอดไป.

ดิฉัน เคย เรียน บทเรียน "จากอีสานไปสู่อีสาน" และ ได้ เห็น ภาพ
"ดินแดนแห่งแสงและเงาเลือด" ดิฉัน คิด ในใจ ว่า ที่ไหน อาจ จะ ฆาตกร
แสง และ เงา เท่า กับ ฆาตกร คน เดียว คน เดียว ของ ประเทศไทย จึง ได้ พัดลม
ตัว หัวใจ และ กาย อย่าง เต็ม ที่ เพื่อ ความ จริง หา เป็น เช่น นั้น ไม่

ดิฉันได้ไปบ้านของเพื่อนคนไทยใน ลี้ชอง ที่หนึ่ง ก่อนที่จะเดินทางไป
บุรีรัมย์ เพื่อนคนไทยบอกให้ดิฉันทราบว่า เราจะไปกับญาติมิตรของ
เขา โดย รถหัว ญาติมิตรของเขา ครอบครองรถของเขาเอง ย้ายจากอีสาน
มา ถึง นนทบุรี พวกเขาคอยอยู่ ส่วนกันที่หมู่บ้าน เดื่อ ในบุรีรัมย์ และ
เนื่องจาก ถึง วันทอดกฐิน แล้ว พวกเขาก็ตกลงว่าจะไปหาบุญที่บ้านเกิด
ของ ลุง ยังไม่ได้พัฒนาเท่าไร

ฝั่งยังไม่ได้พัฒนาเท่าไร
 คือนั้น ดิฉันได้พักที่ บ้านของเพื่อน สักพักจะไปนอน ดิฉันได้รับความสุข
 เพราะมา คุ้ยหาของแม่ของเพื่อน ได้เอาใจใส่ ดิฉัน ~~และ~~ และทำให้ดิฉันประทับใจ
 ใจอย่าง ซาบซึ้ง คุณแม่ยังสอนให้ดิฉัน ~~ใช้~~ ใช้ ผ้าขาว ซึ่งดิฉันไม่เคยใช้เลย
 ทำให้ดิฉัน ~~รู้สึก~~ ได้รับความรู้เกี่ยวกับ ภูมิปัญญาของชาวไทย
 อีกอย่าง เราได้เริ่มเดินทางอย่าง อ่อนโยน วาทะ ที่ สิ้นสุดลง ทำให้
 ดิฉันประทับใจมาก สิ่งที่ดีนั้นคาดไม่ถึงก็คือ วาทะ ที่มี ดนตรี ซึ่งมีลักษณะ
 มีสาม ท่อน และคนบน รถ จะ เล่นตามเพลง อย่างมีความสุข. แม้ว่าเพลง
 เพลงนั้น มีเสียงดังๆ และทำให้ดิฉันหูชาเกือบหนไม่ไหวแล้ว แต่ ก็ทำให้

中国人民解放军 驻三茂铁路总公司军事代表办事处

ดิฉันรู้สึกดีใจของชาวอีสานยิ่งนัก ซึ่งก็ไม่ใช่ไหนมาไหน หรือว่าเกิดอะไร ชาวอีสานก็ยัง เต็มอย่างมีความสุขและใช้ชีวิตสนุกๆ.

หลังจาก 6 ชั่วโมง เราได้มาถึงบุรีรัมย์แล้ว แหล่งแรกที่เราไปก็คือ ปราสาทเขาพนมรุ้ง ซึ่งสิ่งก่อสร้างมากในบุรีรัมย์ ปราสาทหินพนมรุ้งเป็นศาสนสถานในศาสนาฮินดู และการก่อสร้างมีลักษณะตามแบบขอม มีประวัติศาสตร์ถึงหลายร้อยปีมาแล้ว เพื่อนคนไทยได้แนะนำความรู้

ให้ดิฉันทราบอย่างละเอียด

ต่อไปนั้น ดิฉันไปหมู่บ้านของพวกชาติม้งแล้ว (กว่าจะไปถึง) เราก็ได้รับความต้อนรับอย่างเอิกเกริก (เราหมู่บ้านได้ทำกลอง และเครื่องดนตรีอื่นๆมา และร้องไปพลางเต้นไปพลาง) เราก็บังคับตัวไม่ได้ที่จะเต้นตามพวกเขา อย่างสนุกสนาน.

หมู่บ้านแห่งนี้ เป็นหมู่บ้านก่อนบ้านเขาสวน (ซึ่งแสดงจาก) มือถือของ เราขาดสัญญาที่นี้ ก็ทราบดีแล้ว แต่ว่าที่นี้ มีทิวทัศน์ธรรมชาติที่สวยงามแล้ว (ทิวทัศน์) ที่นี้ ปานกลาง จะว่างามก็งามพอใช้ ผู้ที่สนใจธรรมชาติ จะให้คำแนะนำแบบนั้น มันยังมีส่วนปลูกอยู่ บ่อน้ำก็มีน้ำสะอาด น้ำใส เมฆขาว มันน่าเที่ยวชมตามลาน. พอเข้าคืน ก็จะมืดและเย็นเย็น และบางที่ยังมีหมอกเล็กน้อย สัก 2 ชั่วโมง.

วันที่สองก็เป็นวันหยุด ทุกคนได้ท่องเที่ยวพักผ่อน และได้เตรียมตัวกันไว้. ดันกันขึ้น เป็นต้นมะขาม ซึ่ง มี (เป็นต้น) แบบอยู่

หลังจากนั้น ก็รวมกันไปบนเนินไปวัด ทุกคนเห็นตามเพลงไม่ว่าหญิงชายเด็กชรา ก็เต้นไปอย่างสนุกสนาน. (ซึ่งเมื่อดิฉันไม่เคยเห็นว่า) แต่ดิฉันก็เห็นตามท่าอย่างมีความสุข

中国人民解放军

หลังจากพิธีทอดกฐินเสร็จแล้ว ทุกคนยังคุยกัน ไม่อยากกลับบ้าน ตัน
รู้สึก พิศวง อึ้งอึ้ง ทำไมชาวอีสานไม่ รู้หนังสือ เลย ทุกคนปลื้มปริ่ม
ตลอดเวลา ซึ่งฉันรู้ว่า ที่คนเขินๆ ทำได้ไม่ใช่ว่าเขิน.

ถึงแม้ว่า สิบกว่าคน เกษวณ ผ่านไปแล้ว แต่ความเอือมเกรียม ครึกครื้น
สนุกสนาน นกชายสิบ อย่าง ยัง ลอย อยู่ใน ความทรงจำ เกี่ยวกับการเดิน
ทางไปบุรีรัมย์ (ครั้งที่ ๑) เป็น การเดินทาง ทั้งสนุก ทั้งได้รับความรู้ ึ่งจะหา
ประโยชน์ ต่อได้นั้น มามาตามนุษย์อย่าง ไม่กว่าทางด้าน ดัชนีธรรมไทย หรือ

ทำหนังสือ ๗.

中国人民解放军 驻三茂铁路总公司军事代表办事处

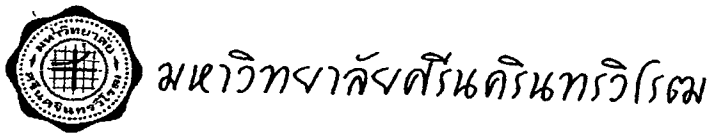
หลังจากที่ทอดถอนใจแล้ว ทุกคนยังดูกันไม่ออกจากสบ ตัน
รู้สึก พิศวง องงวน หน้าไม่หาอะไร ไม่นั่ง เห็นอะไร เลย ทุกคนไปหาบปี่
ตลอดเวลา สิ่งผิด เรื่องที่คนจีน ทำผิด ไม่ได้ อย่างนั้นแหละ.

ถึงแม้ว่า สิบกว่าคน เกษวัน ผ่านไปแล้ว แต่ความ อึกเกริก ครึกครื้น
สนุกสนาน หลายสิบ อย่าง ยัง อยู่ ในหู ความหวังเกี่ยวกับการเดิน
ทางไปบุรีรัมย์ (ครั้งนี้) เป็น การเดินทาง ทั้งสนุก ทั้งได้รับความรู้ จึงจะ ทำ
ประโยชน์ ต่อ ตันนี้ มาหลายหลายอย่าง ไม่ว่าทางด้านวัฒนธรรมไทย หรือ
ทำที่ ในหัวตา.

ความอบอุ่นที่เก็บไว้ในกระเป๋าเดินทาง
 ของเท้าคู่นี้หายไปแล้ว จึงจะมีรูปกว้างมากขึ้นโดยผิวหน้าสี
 แดงและมีระย้าเล็กๆสีส้ม ผลการฉายแสงไม่ได้ชี้ให้เห็นว่า
 ปรากฏได้จากมวลสีของเท้าคู่นี้จริงๆ ถ้าตั้งใจดูแล้ว
 จะพบว่าเท้าคู่นี้ในรองเท้าคู่นี้เสียไปแล้ว สีที่เห็นนั้นเป็นสี
 แดง แต่ซ่อนไว้ด้วยเงาเท้าคู่นี้เอง

มันชี้ให้เห็นและโคลนบนรองเท้าคู่นี้ให้เท้าและเท้ามัน
 ในกระเป๋าอย่างเหมาะสม เพื่อว่าสีจากมวลและความอบอุ่น
 ที่มันได้ไว้ในเท้าเดินทางไปที่อื่นในช่วงเวลาหนึ่ง ของเท้าคู่นี้
 มันซ่อนอยู่ในเงาเท้าคู่นี้เอง เนื่องจากมันมีรูปกว้างๆและ
 ให้เท้าเดินทาง(ลงมา) มันฉายแสงเพื่อให้เห็นเท้าคู่นี้ใน
 เส้นทางเท้าและเท้าคู่นี้ในช่วงเวลานี้ ผลการฉายแสงไม่ได้
 ให้เห็นภาพของเท้าคู่นี้จริงๆ สีที่เห็นนั้นเป็นสี
 ไม่ชัดเจนว่าสีที่เห็นของเท้าคู่นี้จะปรากฏในภายหลังด้วย
 ภาพของเท้าคู่นี้

Date.....

SWU

ผมประทับใจที่คุณได้เข้ามาขอความรู้ ให้เรียนมาก
และไม่คิดว่าค่าที่ส่งฟรีจាក់และจะให้สามารถช่วยเหลือ
และสามารถหาทางแก้ไขอย่างสุดประมาณ

ขอฝากคุณจะไม่ขอให้อีกแล้ว แต่จะไม่ทิ้งและ
รักเขาให้ดี เพื่อให้ผมมาเก็บเก็บรวมเอาเอาแบบหมดที่ได้
ก็เป็นภาคดีหาความรู้ขึ้น ขอขอบคุณมากทางจำขอบคุณและ
ขอบคุณที่ร่วมทางกับคนที่ไม่มีอะไรจะกลัวด้วยวิธีที่มี
สมมุติเสีย ยิงขึ้น

หงเฮียว

การเดินทางไปเที่ยวเชิงใหม่เป็นสิ่งที่ประทับใจดิฉันมากที่สุด
เราไปกับ(สิง)คน คือ แจ่มใส นงคราญ มิ่งมณี และดิฉัน
เนื่องจากงบประมาณของการเดินทางนี้ เราได้สมัครไปฟรีๆ
และค่าเดินทางหนึ่งคนเราไปซึ่งเราได้ประหยัดค่าเช่าห้องไม่เสีย
ถึงแม้ว่าที่นี่และเตียงขนาดเล็ก แต่ก็มีสิ่งอำนวยความสะดวก
เพราะเราจะได้ใกล้กับเชิงใหม่สักไม่นานแล้ว เราได้ใช้
ชั่วโมงกลุ่มนรก ในระยะเวลานั้น ตอนแรกๆ เราทั้งสี่คนก็
รู้สึกกลัวว่าจะเกิดอะไรที่ไม่ดีขึ้น แต่ก็โชคดี เรามาถึงเชิงใหม่
อย่างปลอดภัย และสักครู่หนึ่งที่ถือว่าโชคดีที่สุดก็คือ เราได้
พบเจอกับไทยสองคนที่ใจดีตลอดทาง คือพี่รัก และคุณลุง
คนหนึ่ง ตอนนั้นยังไม่รู้ชื่อของเขา เขาสองคนนั่งอยู่ตรงข้ามกับ
เรา เมื่อได้รู้ว่าเราเป็นคนจีนทั้งหมดที่มาเที่ยวเอง พี่รักก็
(เตือน)เราว่าต้องระมัดระวังเรื่องขึ้น แล้วจึงแนะนำแหล่งท่องเที่ยว
ที่น่าสนใจให้เราไป ที่สำคัญคือว่า พี่รักบอกให้เราว่า ถ้าไม่เที่ยว

นางสาว

เชียงใหม่ก็ค่อนข้างเหมาะจะไปจึงจะสะดวกและประหยัดมากกว่า
ประมาณ ๘ โมงเช้า เราได้มาถึงสถานีรถไฟเชียงใหม่ พี่รักต้อง
กลับบ้านเองทันทีแล้วเราก็ลากันที่สถานีรถไฟ ส่วนตัว
สี่คนนี้ต้องรอพี่ชายมารับเราที่เชียงใหม่(สถานีรถไฟ) พี่ชาย
เป็นเพื่อนของเพื่อนของดิฉัน เราไม่เคยเจอหน้าเขาก่อน คง
นี้ เมื่อพี่เขารู้ว่าดิฉันจะไปเชียงใหม่กับเอง เขาก็เลยให้แม่
เพื่อนเขาไว้เพื่อว่าจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น พี่ชายเคยบอกรับ
เราไปหาที่พักใกล้ๆ กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันแรกที่
อยู่ในเชียงใหม่เราไม่ได้ไปไหนเพราะ เพื่อนๆ กับดิฉันก็
อยู่ อากาศฟ้าค่อนข้างเย็นก่อนแล้วค่อยไปเที่ยวเชียงใหม่ได้
อย่างเต็มที่

วันต่อมา เราได้ไปเที่ยวเล่นที่สวนสาธารณะที่สวยงามที่ผลิต
จากการสืบพันธุ์สัตว์ป่ามากมาย(เชียงใหม่) และนำพวงมาลัยที่ดิฉัน
ชอบมาหลาย ดอกไม้สวยและไปกับทัวร์ที่มีกิจกรรมร่วมทั้ง

การขี่ทางในการชมงานแสดงช้าง การล่องแพ และการไปเที่ยวสวน
ผีเสื้อด้วย การขี่ทางเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันไม่มีอันลี้ม แต่ก่อนดิฉัน
ไม่เคยเจอกับช้างที่ขึ้นเลข แล้วก็ไม่ต้องเอ่ยขึ้นถึงเรื่องการขี่ทาง
ที่ขึ้นหกหก ตอนแรกดิฉันไม่กล้าไปขึ้นเลขเพราะกลัวว่าถ้าช้าง

ขึ้นนี้เกิดว่าไม่พอใจแล้วเราจะตายแน่เลย แต่ยังไป ดิฉันก็

หวั่นใจกลัวจะได้ การนั่งอยู่บนช้างเหมือนกับการเล่น

vortex ที่สวนสยาม น่ากลัวจริงๆ แต่ก็สนุกเหมือนกันจริงๆ

นอกจากเรื่องที่เราถึงนี้ ยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่ดิฉันอยากเล่าให้

เพื่อน ๆ ฟัง คือว่าไปซื้อของที่ถนนคนเดินซึ่งเป็นแหล่ง

ขายของมากมายที่เปิดเฉพาะวันเสาร์วันอาทิตย์เท่านั้นเอง

แม้ว่าการเดินทางครั้งนี้จบที่วันที่ ๒๘ (แล้ว) แต่จนถึงวันนี้

ดิฉันยังคิดถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา ดิฉันรักเชียงใหม่

อย่างจริงใจเสียแต่วันแรกที่เธอสัมผัสกับแผ่นดินนี้ ดิฉันหวังว่า

ก่อนกลับประเทศจีนจะได้มีโอกาสมาเที่ยวอีกครั้งหนึ่ง และลากับ

เชียงใหม่

ภาคผนวก ข
อธิบายความเหมือนและความต่างของวรรณคดีและวรรณกรรม

ป.5=คส๓

广东外语外贸大学

Guangdong University of Foreign Studies

广州市白云大道北2号 邮编: 510420 电话: 36207878 传真: 020-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>
No.2 BaiYundadao(North), Guan9zhou, Guangdong, 510420 P.R.China Tel:86-20-36207878 Fax:86-20-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>

๑. ในความคิด ของ นักศึกษา วรรณคดี คือ = วรรณกรรม มีความ
พิเศษ คือ = ความต่าง อย่าง หนึ่ง ของ ธิบาย พร้อม กวี งาม ตัวอย่าง
วรรณคดี คือ = วรรณกรรม ที่ แปล จาก literature คือ การ ที่ ของ
ความคิด ของ ผู้ เขียน โดย เขียน เข้า และ ออก คือ = ระเบียบการ
วรรณคดี คือ คือ ข้อ ขอบเขต ที่ กำหนด ถึง ขอบเขต ข้อ สั้น ๆ ง่าย ๆ
ที่ ๖ ใน ๙๙๙ คือ คือ วรรณกรรม ที่ สั้น ๆ คือ = ข้อ ขอบเขต
คือ = ข้อ ๖ ใน ข้อ ขอบเขต ที่ สั้น ๆ คือ = ระเบียบ วรรณคดี
วรรณคดี คือ ภาษา ที่ มี ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต
คือ คือ = ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต

๒. บท = ๑๐๐

ได้ เขียน รูปภาพ ของ บท = ๑๐๐ ก = ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต
วรรณคดี คือ ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต
ที่ สั้น ๆ คือ = ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต
คือ คือ = ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต ข้อ ขอบเขต

๑ ในความคิดของนักศึกษ จรรยาคดีและจรรยากรรม มีความเหมือนและแตกต่างกันไว้ จงอธิบายพร้อมทั้ง ยกตัวอย่าง

จรรยาคดีและจรรยากรรมต่างเป็น ข้อเขียน หนังสือ หรือว่า บทประพันธ์ที่แต่งขึ้นเองทั้งหมด สิ่งที่แตกต่างกัน ก็คือ จรรยาคดีเป็นเรื่องที่แต่ง ดีถึงขนาด ก็จะเป็นเรื่อง แก่ในโบราณ ผู้คนปัจจุบันจะได้รับประโยชน์จากเรื่องนั้น และจรรยาคดีปัจจุบันจะเป็นเรื่องที่ดัดในอนาคตก็น่า

จรรยาคดีจีน มีจรรยาคดีที่มีชื่อเสียงมากที่สุด 4 ฉบับ ได้แก่ "ซ่งชัง" "ซ่งชัง" "ซ่งชัง" และ "สามก๊ก" ซึ่งทั้งหมดเป็น เรื่องในสมัยโบราณมาก ผู้คนในปัจจุบัน อ่านแล้ว อาจจะได้รับความรู้เกี่ยวกับ การพัฒนาของสังคมจีน และความคิด และความรู้สึก ของคนจีนด้วย ซึ่งคนจีนวันนี้ ยังดำเนินอยู่ และ จะดำเนินต่อไป

๒ ให้นักศึกษายืนยันการถอดอารมณ์ ความรู้ สัก และความคิด จากภาพที่กำหนดให้

ภาพนี้มี ขาทะเลสองขา ท้องฟ้าสะอาด สดชื่น น้ำเย็นสดใส ปกติแล้วก็จินตนาการ สัก มีลมอ่อนๆ โขยประทุในหน้าเปาๆ น่าน้ำตื้นอากาศน้ำ และทราย ซึ่ง มีรสเค็มๆ ตักน้ำเย็นลงหน้ามือแล้ว เผลอลมพัดมา สิ่งที่น่าทึ่งที่สุดก็คือ เอนตัวลงนอนบนทราย พังเสียงทะเล ลมพัดที่ทอระกำ ที่น่าทึ่งใจ

๑ ในความคิดของนักศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร จงอธิบายพร้อมทั้ง ยกตัวอย่าง

วรรณคดีและวรรณกรรมต่างเป็น ข้อเขียน หนังสือ หรือว่า บทประพันธ์ที่แต่งขึ้นแล้วทั้งหมด สิ่งที่แตกต่างกันก็คือ วรรณคดีเป็นเรื่องดีแต่ง ดีถึงขนาด ก็จะเป็นเรื่องเก่าในโบราณ ผู้อ่านปัจจุบันจะได้รับประโยชน์จากเรื่องนั้น และวรรณคดีปัจจุบันจะเป็นเรื่องที่ดัดในอนาคตด้วย

วรรณคดีจีน มีวรรณคดีที่มีชื่อเสียงมากที่สุด 4 ฉบับ ได้แก่ "อิเหนา" "หองเหยว" "เซ่งก๊วย" และ "สามก๊ก" ซึ่งทั้งหมดเป็น เรื่องในต่างในสมัยโบราณมาก ผู้อ่านในปัจจุบันอ่านแล้ว อาจจะได้รับความรู้เกี่ยวกับ การพัฒนา ของสังคมจีน และความคิด และความรู้สึกของคนจีนด้วย ซึ่งคนจีนวันนี้ ยังดำเนินอยู่ และ จะดำเนินต่อไป

๒ ให้นักศึกษายืนยันภาพทอดอารมณ์ ความรู้สึกและความคิด จากภาพที่กำหนดให้

ภาพนี้มี ขาทะเลสวยงาม ท้องฟ้าสะอาด สดชื่น สดใส ปกติแล้วกับจินตนาการ รู้สึกมีความสุขๆ โขมประพาสในหน้าฝนๆ น่าน้ำด้วยอากาศน้ำ และทราย ซึ่งมีรสเค็มๆ ตักอารมณ์ลงหน้าผาก เมื่อลมพัดมา สิ่งที่อยู่รอบๆ ที่สุดก็คือ เอนตัวลงนอนบนทราย พังเสียงทะเล ลมที่พัดมาที่หน้าตาใจ

๑. ในคอมพิวติ้งนั้น ศึกษา วิชาอะไรบ้าง และ วิชาไหน มีความเหมือน และ ความต่าง อย่างไร? จงอธิบาย (๓๐%)

วรรณคดี และ วรรณกรรม มีความเหมือนกัน คือ งามประพันธ์ เป็นผลงานที่นักเขียนใช้ภาษาศิลปะที่สร้างสรรค์
สามารถสื่อ ความหมาย ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความรู้ วรรณคดีกับวรรณกรรมที่มีประโยชน์
เหมือนกัน ต่อผู้อ่าน เมื่อได้อ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้ว ผู้อ่าน ?

วรรณคดี และ วรรณกรรม มีความต่าง คือ วรรณคดีต้องเป็น วรรณกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างสูงและมี
คุณค่าเชิงวรรณศิลป์ ซึ่ง เป็น วรรณกรรมที่แสดงความคิดออกมาโดยประณีตวิไลผ่าน ท่วงสือ ใช้ภาษา
สวยงามอย่างเห็นทางภาษ วรรณคดีส่วนใหญ่มีประวัติศาสตร์ ยาวกว่า และมี จัดเก็บในสมัยก่อนจนกว่า
ปัจจุบัน รวมทั้ง ได้สร้างความสนใจ จากทั่วโลก และ เกิด ผลกระทบ ต่อสังคม อย่างเช่น สามก๊ก
และ สีแผ่นดิน เป็นวรรณคดี ที่โด่งดัง ทั่วโลก เช่น หนังสือ ที่ถ่ายทอดสภาพยุคสมัยให้
ผู้อ่าน เห็นภาพของ ละคร ได้ชัด และ เป็น วรรณกรรม ที่มีค่าอย่างสูง บนบรรณนิพนธ์ในประวัติศาสตร์
ส่วน วรรณกรรม มีขอบเขต ใหญ่ กว่า วรรณคดี บทประพันธ์ ทั้ง ชิ้น ที่แต่งขึ้น ก็ เรียกว่า เป็น วรรณกรรม
ได้ ไม่ต้อง เป็น ผลปลูก พันธุ์ ที่ สืบ เล่ม หรือ ได้ รับ (รางวัล)

[illegible]

๑. ในความคิดของนักคิดวิชา วรรณคดีและวรรณกรรมมีความหมายและความต่างอย่างไร จงอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่าง

ตอบ: ส่วนคำที่มีความหมายเหมือนกัน ไม่ว่าจะขึ้น "วรรณคดี" หรือ "วรรณกรรม" ก็ตาม ส่วนมาจากคำอังกฤษ "Literature" ซึ่งหมายถึงการแสดงความคิดออกมาโดยเขียนขึ้นไว้เป็นหนังสือ ส่วนความต่างกันอยู่ตรงที่ว่า เมื่อพูดถึงวรรณคดี ส่วนใหญ่จะหมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดีมีคุณค่าในวรรณคดีทั้งหลาย หากแต่เรื่อง " Gone With the Wind " ของโรส " หนึ่งฝัน " ของจีน (โดยหลี่ซัน) หากเป็นวรรณคดีไทยแล้ว ส่วนใหญ่จะหมายถึง วรรณกรรมที่ดีของสมัยก่อน เริ่มตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ร. ๑ เช่น เรื่อง " สามก๊ก " หรือ เรื่อง " มัทนะพาธา " เพราะฉะนั้น (เราจึง) สรุปได้ว่าความต่างกันของ "วรรณคดี" และ "วรรณกรรม" ก็คือ วรรณคดีเป็นหนังสือของวรรณกรรม เป็นวรรณกรรมที่มีความหมายที่กว้างขวางและลึกซึ้ง

๒. ในหลักภาษาที่เน้นด้านทอธารมณ ความรู้สึกและความนึกจากภาพที่กำหนดให้ เมื่อเห็นภาพของทะเลแล้ว ความรู้สึกมีอารมณ์แจ่มใสเบิกบาน และรู้สึกที่ใจสดชื่นใจใสตามบรรยากาศที่สวยงามของชายทะเลที่สวยงามนี้ และรู้สึกเหมือนจะมีลมเบา ๆ เย็น ๆ พัดมาสัมผัสผิวของเรา ในความรู้สึกนี้ อ่อนโยนเหมือนนกกำลังบินลัดฟ้า ทำให้ความรู้สึกจะเบาใจไม่หนัก ในที่สุด ลมพัดมาพัดสัมผัสเรา ในภาพนี้ด้วยจริง ๆ

Date _____

ฟ้าผ่าลงกลางใจ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ ของคุณหญิงอนงค์ ฟ้าผ่าลงใจใหญ่

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ~~หน้า~~^{หน้า} หน้า ๑๓๓ หน้า ๑๓๓

ขอบคุณ/อากาศจึงยิ่งเย็นขึ้น ถ้าลงเล่นในน้ำทะเล คงจะสบายตากแล้ว

ลูกแล้ว ๑๕๗ ล้านทำให้รัฐล้มละลาย (๕๗๗ ล้าน) ชาติตาย ๗๗๗ ล้าน

ខ្មោចច្រើនបំផុត ដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងការស្រាវជ្រាវ គឺ ការប្រើប្រាស់ក្រុមគ្រប់គ្រង ដែលមានសមាសភាព

ทั้งนี้ ข้อดีก่อน คือ คนจะเข้าใจกัน เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และ

[illegible]

กระต่ายใบหญ้า ~~ซึ่ง~~ นิ่ง นิ่ง นิ่ง ดู ภาวณ์ ทำให้ พลิกตา

ឱកាសនាសម្រាប់ការងារ (ឱកាស ឬ ឱកាស ឬ ឱកាស)

សិរីសោភ័ណ៍ ក្រុមហ៊ុនបោះពុម្ពផ្សាយស្នូល ផ្តល់សេវាបោះពុម្ពផ្សាយស្នូល

អង្គការយុវជន និងកីឡា ។ គម្រោងការងារនេះបង្កើនការចូលរួមរបស់យុវជនក្នុងការសាងសង់ស្ថានភាពសង្គម និងកីឡា។

භූමිකා

No.

Date

ការប្រើប្រាស់ ធនធាន និងការងារក្នុងស្ថានភាព ក្នុងស្ថានភាព និង ឥរិយាបថ

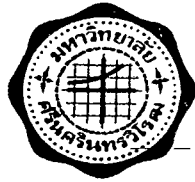
ដើម្បីបង្កើន ឱ្យបានល្អប្រសើរ ការងារក្នុងស្ថានភាព ក្នុងស្ថានភាព (ឱ្យបានល្អប្រសើរ)

យោង តាមការ ប្រើប្រាស់ ធនធាន (ឱ្យបានល្អប្រសើរ) ក្នុងស្ថានភាព

អង្គការ ធនធាន ក្នុងស្ថានភាព ក្នុងស្ថានភាព

ภาคผนวก ค
ปัญหาการใช้ภาษาไทยทั้ง ๔ ทักษะของนักศึกษา

ศศธ

ปัญหาการให้ภาษาไทยทั้ง ๔ ทักษะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยมหาวิทยาลัย
ภาษาและวรรณคดีต่างประเทศกว่าครึ่ง

๑) การฟัง

๑ คนไทยส่วนใหญ่พูดเร็วเกินไป จึงทำให้เราฟังไม่ทันและเข้าใจยาก

๒ เนื่องจากรู้คำศัพท์ไม่มาก เวลาฟังข่าวของรายการจึงไม่ค่อยเข้าใจ

๒) การพูด

การพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวันของเรา เพราะฉะนั้น
นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยทุกคนต่างก็ต้องให้ความสนใจกับการพูดโดยเฉพาะ
และปัญหาการพูดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยมหาวิทยาลัยภาษาและวรรณคดีต่างประเทศ
กว่าครึ่ง มีดังนี้

๑ ~~บาง~~ บางที่พูดเสียงสั้น เสียงยาวไม่ชัดเจน เช่น จิ่น จิ้ง ฯลฯ

๒ บางที่ออกเสียง น ล ไม่ชัด

๓ บางที่ออกเสียง ด ต ไม่ชัด เช่น ดี ดี ฯลฯ

๔ บางที่ไม่มีคำลงท้าย ค่ะ ครับ

๕ บางที่ตื่นเต้นเกินไป จึงไม่มีความมั่นใจในการพูด

๓) การอ่าน

๑ บางที่อ่านหนังสือ หรือข่าวสารต่างๆ แล้วไม่รู้เรื่อง เพราะรู้คำศัพท์ไม่มาก
และไม่ค่อยเข้าใจไวยากรณ์ไทย

๒ บางที่อ่านจับใจความยาก ตีความยาก

๓ เนื่องจากรู้คำศัพท์ไม่มากพอเพียง จึงทำให้การอ่านไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ

๔) การเขียน

๑ บางที่เขียนไม่สุภาพเรียบร้อย

๒ บางที่เขียนตัวสะกดผิด

๓ บางที่ใส่คำผิดหน้าท้าย

๔ บางที่ใส่คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันผิด

เนื่องจากพวกเรายังมีปัญหาในการให้ภาษาไทยทั้งการพูด การอ่าน การเขียนและ
การฟัง พวกเราจึงต้องหมั่นอบรมฝึกให้ภาษาไทยทุกวัน

ข้อมูลจากสื่อมวลชนไทยทั้ง ๔ แห่งแสดงให้เห็นถึงทิศทางของสื่อมวลชนไทย

จาก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง

โดยทั่วไปแล้ว ทักษะการใช้ภาษาไทยจะมี ๔ ประการ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เวลาเรียนภาษาไทย นักศึกษาควรตั้งเป้าไว้ว่าจะฝึก มีพัฒนาการใช้ภาษาไทยทั้ง ๔ ทักษะ ดังต่อไปนี้

ในด้าน การฟัง ปัญหาของ นักศึกษาบางรายนั้นก็คือ ฟังเรื่อง ที่มี คำ เฉพาะ =
และ สำนวนหลัง เฉพาะ ไม่ เข้าใจ อย่างเช่น ฟังข่าวที่มี ตำรวจ ฆ่าคน หรือ
ฟังข่าวการเมือง ข่าวชาชาวรงค์ เป็นต้น นอกจากนี้ การที่คนไทยพูดไม่ชัดไม่ว่า
จะในด้านการออกเสียงและ ด้าน ความหมาย ทำให้ นักศึกษา บางราย ไม่
สามารถ เข้าใจความได้

[illegible]

ในด้านการทำงาน ปัญหาการอ่านจะ คล้ายๆ กับ ปัญหาการฟัง คือ เฉพาะ
ผล = ความรู้ ก่อนหลัง ~~คือ~~ ที่ ประาณอยู่ใน หนังสือ สื่อพิมพ์ และ เอกสารต่างๆ จะทำให้
นักศึกษายังไม่สามารถเข้าใจความหมายได้ นอกจากนั้น นักศึกษาบางส่วนยังอ่าน
ภาษาไทยไม่เร็ว ถ้า ~~ครู~~ จะให้อ่าน ภาษาไทย ที่ ประาณอยู่ใน หนังสือ นักศึกษาส่วน
จะอ่าน ไม่ทัน

ในการดำเนินการ ~~อื่นๆ~~ การใช้คำไม่สุภาพ และการไม่เข้าใจความหมาย
ของคำที่ถามบ้างจะเห็นบ้าง

สิ่งมีชีวิต

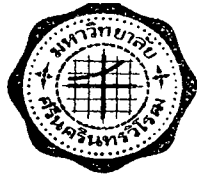

ปัญหาการใช้ภาษาไทยทั้งในทางวิชาการและภาษาไทย
วันนี้ อาจารย์ได้สอนเราปัญหาการใช้ภาษาไทยทั้งในทาง การฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน ดังนั้นคิดว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของเรามีหลาย
อย่าง เพราะว่าเราเป็นชาวต่างชาติ ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาแม่ของเรา
เราจึงมักจะมีคามผิดในการใช้ภาษาไทย แต่ฉันคิดว่า ถ้าเราพยายาม
ฝึกหนัก เราก็จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ต่อมา ฉันอยากจะเขียนปัญหา
การใช้ภาษาไทยของตัวเองคือ

๑. การฟัง การฟังภาษาต่างประเทศใหม่เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย
แม้แต่เราได้เรียนภาษา^{ไทย} ๒ กว่าปีแล้ว เราก็ยังฟังข่าวหรือฟังภาษาอื่น
ไม่ค่อยเข้าใจ อันนี้ก็เพราะว่า ข่าวไทยมีคำใหม่เยอะที่เราไม่รู้คำและ
ข่าวไทยมักจะเกี่ยวกับการเมือง (การเศรษฐกิจ และสังคมไทย) สิ่งเหล่านี้
เป็นสิ่งที่เราไม่ค่อยคุ้นเคย (เราก็ฟังข่าวมีปัญหาก็เกิดขึ้น) ภาษาอื่นเรา
จะออกเสียงไม่ค่อยเหมือนภาษาไทย เราพูดภาษาอังกฤษ (ฟังฟัง)
(ภาษาอื่นก็มีปัญหา) ส่วนฟังคนพูด (ฉันคิดว่า) เรามีปัญหาไม่
มาก ส่วนใหญ่เข้าใจได้ แต่ก็ต้องฝึกหนักบ่อยๆ

๒. การพูด การพูดไม่ใช่สิ่งที่ง่ายมาก เพราะว่าเราได้เรียน

หึงมณี

ภาษาไทย ๒ ปีแล้ว แต่บางทีก็กลัวเสียงไม่ค่อยดังคน เสียงสูง

เสียงยาวก็มีปัญหาคิดน้อย แต่ดิฉันคิดว่า ถ้าพูดบ่อยๆ ก็จะ

แก้ปัญหาก็ได้ เพราะเราได้ฝึกพูดเสียงให้ชัดเจนมากขึ้น

๓. การอ่าน การอ่านเป็นเรื่องสำคัญมาก เมื่อเราเรียนภาษาไทย

เราต้องอ่านหนังสือไทย ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านก็คือ อ่านแล้ว

ไม่ค่อยเข้าใจ (เพราะว่า) เรารู้คำศัพท์ไม่มาก ในหนังสือไทย

มีคำศัพท์เยอะ มีหลายคำไม่รู้จัก เราจึงมีปัญหาที่ไม่เข้าใจหนังสือ

ที่เราอ่าน อันนี้เราต้องจำคำศัพท์ให้มากขึ้นจึงจะแก้ไขได้

๔. การเขียน ตอนนี้ ดิฉันก็ยังเขียนอยู่ อันนี้เป็นเรื่องธรรมดา

ของคนต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย เพราะว่าเราต้องฝึกหัดให้เขียน

ได้ดีผลลุล่วง แต่เราเขียนได้ดี เราก็ต้องรู้คำศัพท์เยอะ

แต่ตอนนี้ คำศัพท์ก็ยังคือปัญหาของเรา (เพราะว่า) เราจะมีคําผิด

ในประโยค เขียนคำศัพท์ไม่ถูก จึงทำให้เราเกิดปัญหาคิดน้อยๆ

ในการเขียน

พจนานุกรม

ปัญหาคือได้ภาษาไทยทั้ง ๔ ทักษะของนักศึกษาวินิจฉัยภาษาไทย
หลังจากนั้นเขียนภาษาไทยแล้ว หมูมีปัญหาคือได้ภาษาไทยเยอะ
ตอนนั้นคิดว่าถ้าจะไปเมืองไทยแล้วจะต้องหาโอกาสแก้ปัญหานั้นให้ได้
(แต่เมื่อหมูยังไม่ทันแก้ปัญหานั้นหมด) หมูเปลี่ยนใจแล้ว บอกว่า
หมูนอนอ่านหนังสือ แต่อ่านหนังสือยากก็ไม่ได้ อ่านบทความ
โดยเลือกที่สนใจอ่านใหม่ หมูอ่านไม่ต่อเนื่องใจ มีคำศัพท์บางคำ
หาไม่เจออยู่บ่อยๆ หมายความว่า หมูไม่สนใจที่จะไปอ่านคำศัพท์ที่มีใน
ภาษาอังกฤษ หมูคิดว่า คงจะเสียใจ คำศัพท์ ไปอ่านคำศัพท์ที่มีใน
ไทยก็ไม่ได้เจออยู่ หมูก็งง มากเลย
สำหรับภาษาพูด หมูต้องฟังหมูไม่เข้าใจอะไรๆ เมื่อเข้าไปอยู่
หมูไม่ค่อยพูด คำ "ใช่ค่ะ" คนไทยก็รู้ว่า หมูไม่ใช้ภาษาไทย แต่อาจารย์
ไทยก็อาจจะสับสน หมูจะถามเขาว่าขอโทษหรือยัง ถ้าไม่คนก็อาจจะถาม
ว่าเขาพูดอะไรได้ อาจารย์ก็ถามว่าพูดอะไรหรือคะ หรือว่าไม่รู้ใจแต่
หมอนานนี้ เมื่อหมูเขียน หมูมีความรู้สึก แต่บอกไม่ถูก ด้วย
ภาษาไทย ไม่ทราบบ้างว่าพอเขียนแล้วใจจะดีกว่า บางทีก็ฟัง
คนพูดภาษาพูดกับ ภาษาเขียนไม่ออก
สุดท้ายก็คือการฟัง รุ่งพีเคยให้หมูแปล text ที่หมูฟังกับ
B-swan แต่มีบางประโยคหมูฟัง แล้วฟังแล้ว หมูก็ยังไม่อ่านเลย
หมูยังไม่รู้เรื่องค่ะ แล้วฟังข่าว บางทีมีคำศัพท์ยาวๆ ก็ไม่เข้าใจ
เหมือนกัน
นี่ก็คือปัญหาการได้ภาษาทั้ง ๔ ทักษะของนักศึกษาวินิจฉัย
ภาษาไทยค่ะ

๑. จำคำศัพท์ใหม่และแปลให้ถูกต้อง

[illegible]

৬. স্বাধীনতা আন্দোলন

ภาคผนวก ง
เรียงความเรื่อง “เยาวยุจิน”

ชื่อ 李垂点 ชื่อไทย พจนนา

จงเขียนเรียงความเรื่อง เยาวชนจีน ไม่น้อยกว่า 15 บรรทัด

ประเด็น สังคมจีนได้พัฒนาอย่างรวดเร็วและ
คดงอก้าวไกลสู่เมืองสากล เยาวชนจีนจึงได้เปลี่ยน
เปลี่ยนอย่างมากจากสมัยก่อน (ดูญาติตายายก็เห็นได้
ว่า เยาวชนตอนนี้เป็นคนคดงอเหมือนหมาเห่า)

เยาวชนบางคนเกิดมาพร้อมพรสวรรค์ตั้งแต่อายุ 3 เดือน
สามารถวิ่งได้ เราได้ติดต่อกับภายนอกและสัมผัสกับ
ธรรมชาติของต่างประเทศตั้งแต่อายุ 3 เดือน บางคนมีนิสัย
นิสัยที่ดีและไม่ดี เพราะอายุยังน้อยและครอบครัวไม่ค่อย
เข้าใจนิสัยใจคอบางอย่างโดยละเอียดและสิ่งเหล่านี้ทำให้

เยาวชนในสมัยนี้ไม่ชอบในการเรียนภาษาต่างประเทศ
คล้ายกับพ่อแม่ ผู้คนคิดว่าคือสังคมจีนเป็นอุปสรรค
ทำให้สังคมจีนและสังคมโลก ไม่ต้องการสังคมพหุภาษา
หรือทำงานหน้าที่ที่ประเทศอื่นจัดอย่างสมารถ (บางสังคมจึง
คิดถึงตัวเองได้และรู้ถึงตัวเอง ไม่รู้จิตใจเสียสละต่อ
คนอื่น)

อีกอย่างหนึ่งคือเยาวชนจีนส่วนมากไม่สนใจวัฒนธรรม
ตะวันตกโบราณ ดิฉันพบว่าในสมัยใหม่ ๆ หรือสมัยก่อน ?
เยาวชนจีนเข้าใจถึงคุณค่าของวัฒนธรรมจีน (บางสังคมก็เข้าใจ)
ถ้าคนเราเข้าใจถึงคุณค่าของวัฒนธรรมจีนให้สามารถสังคม
ของเยาวชนมาไว้ที่

ชื่อ ชื่อไทย วาสนา

จงเขียนเรียงความเรื่อง เยาวชนจีน ไม่น้อยกว่า 15 บรรทัด

เยาวชนจีนที่เกิดขึ้นในศตวรรษ 1980 เป็นเยาวชน
ที่แตกต่างกับรุ่นอื่นๆ ในสมัยก่อน รวมทั้งค่านิยม
และวิถีชีวิตของพวกเขาอยู่ด้วย ซึ่งทำให้ผู้ในรุ่นนี้ต่าง
จากคนในรุ่นก่อน ดังนั้น ภายในสังคมจึงเกิดการปะทะสังสรรค์
กับเยาวชนรุ่นใหม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

..... เยาวชนรุ่นใหม่เกิดในสมัยเทคโนโลยีใหม่ สังคมการ
ศรัทธาและยังเชื่อใจได้เกิดโอกาสให้พวกเขาได้สัมผัสวัฒนธรรม
จากประเทศต่างๆ ทำให้พวกเขามีความรู้ ความสนใจ
และสร้างความคิดแบบใหม่ แต่ในเวลาเดียวกันเขา
จะได้รับความเครียดจากสังคมที่ซับซ้อนกว่าเมื่อ
ก่อน แต่วิถีชีวิตในวันนี้จะต่างอย่างสิ้นเชิง หากคนก็
มักเข้าใจผิดในเรื่องนำมาพากัน ทำให้เขามีทัศนคติ
มากมาย รู้จักทั้งความสุขและรอยยิ้ม ทำให้เขาจะ
ประสบความสำเร็จเปลี่ยนแปลงจากสมัยก่อนอย่างมากมาย
วิถีชีวิตจะแตกต่างจากคนสมัยก่อน

..... พวกเขาจะไม่กลัวที่จะทำอะไรใหม่ๆ ไม่อย่างกับคนรุ่นก่อน
ที่ติดอยู่กับคำพูดของบรรพบุรุษ จะเห็นได้จากเขา
เขียนเยาวชนรุ่นใหม่มีความก้าวหน้า เขาไม่กลัวที่จะ
ลองทำอะไรใหม่ๆ ทำให้ผู้เขียนของเขาได้เห็นว่าโลกนี้
มีค่ามากกว่าที่จะคิดค้นความคิดที่เขาคิดไม่ถึง
อย่างไรก็ตาม เยาวชนรุ่นใหม่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ และเป็นผู้ที่
ต้องการการฝึกฝนอย่างหนัก

ชื่อ 吳得民

ชื่อไทย สรรเสริญ

จงเขียนเรียงความเรื่อง เยาวชนจีน ไม่น้อยกว่า 15 บรรทัด

เยาวชนจีน

เยาวชนจีนเป็นดอกไม้ของจีน นักวรรณคดีหลูซันเคยบอก
ว่า "เยาวชนหนุ่มสาวก็คืออนาคตของชาติ" ทุกวันนี้เรา
จะบอกได้ว่า 'เยาวชนคืออนาคตของการก่อสร้างของชาติ'

เท่าที่เป็นอยู่นั้น เยาวชนจีนเรา เยาวชนจีนก็เกิด
ขึ้น มีปัญหาเกิดขึ้นหลาย ๆ อย่าง เช่น ดิฉันเลพยิดิด คบเพื่อน
ไม่ดี เป็นนักการพนัน และก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ผมคิดว่า
สาเหตุของปัญหาเหล่านี้มีส่วน 3 ข้อ ข้อที่หนึ่งคือสังคมและ
ประเทศไม่ได้ให้การแก้ไขที่สมทบ (ดี) ทำให้สภาพแวดล้อมไม่
ดีสำหรับเยาวชน ข้อที่สองก็คือครอบครัวไม่ทำแบบอย่างที่ดี มี
คุณธรรม ทำให้เยาวชนเกิดความมั่นใจ จึงทำให้เยาวชนหลง
ทางและไม่ทราบจะพัฒนาตัวเองอย่างไร (ข้อที่สามและที่
เป็นข้อที่สำคัญที่สุด นั่นคือเยาวชนไม่รู้พัฒนาตัวเอง ไม่
รู้ความถูกต้องและความผิด เขาจึงทำสิ่งเลวร้ายโดยไม่สำนึก
อย่างไรก็ตาม ประเทศชาติและสังคมจีนตอนนี้ได้สำนึก
ความสำคัญของการป้องกันของอาชญากรรมของเยาวชน และ
เยาวชนจีนก็สำนึกว่า เขาเป็นเจ้าของอนาคตของจีน ได้
ปรับปรุงตัวเองและพยายามพ้นจากความชั่วร้าย ผมคิดว่า
อนาคตของประเทศชาติเราจะเห็นสว่างงดงามกว่าที่เคย

ชื่อ 于伟伟 (Yu Weiwei) ชื่อไทย มิ่งมณี

จงเขียนเรียงความเรื่อง เยาวชนจีน ไม่น้อยกว่า 15 บรรทัด

เยาวชนจีนมักจะเปรียบเสมือนดอกไม้ที่สวยงาม
มาตุภูมิ ประเทศจีนมีเยาวชนเป็นจำนวนมาก
ทุกคนมีความหมายต่ออนาคตของประเทศชาติ
มาก และได้มีความรักจากครอบครัวและสังคม
ครอบครัวได้รับความรักและอบอุ่นต่อความเป็นอยู่
ความเติบโต ความก้าวหน้าของเยาวชน

แต่มีเยาวชนบางคนขาดความอบอุ่นของ
ครอบครัว ครอบครัวที่ไม่มีความรักและ
ครอบครัวที่ไม่ดีในการปกครองและอบรมดูแล
และบุตรหลานทำให้เยาวชนตกเป็นทาสของความ
ชั่วร้าย เยาวชนเหล่านี้มักจะเกิดการหลงผิด

เยาวชนจีนได้รับการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน
วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ทุกคนในประเทศจีน
ต้องรับการศึกษาก่อน 7 ปี ซึ่งรัฐบาลจีนกำหนดไว้
ถึงแม้ว่าเยาวชนจีนจะมีอายุแล้ว ครอบครัวของ
เขาจะได้ดูแลจิตใจและจิตใจมาก

ชื่อ นามสกุล ชื่อไทย

จงเขียนเรียงความเรื่อง เยาวชนจีน ไม่น้อยกว่า 15 บรรทัด

เยาวชนจีน

เป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า "เยาวชนเป็นดอกไม้มานูมิ
เฮา" นี่ก็หมายความว่า เยาวชนคือทายาทผู้จะรับช่วงภาระหน้า
ที่ในการป้องกันรักษาชาติ

เนื่องจาก ประเทศจีนได้ดำเนินนโยบายการปฏิรูปและเปิด
ประเทศในปี ค.ศ. 1978 ทุกด้านของสังคมได้เกิด การเปลี่ยนแปลง
หลายไปเห็นอย่างมากรวมทั้งคุณสมบัติของ เยาวชนจีน

เยาวชนจีนยุคนี้ ตั้งใจเรียนให้มีความรู้ มีสติปัญญา หรือ
ฉลาดรอบรู้ พอจะได้ใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และ
เทคโนโลยี ของยุคปัจจุบัน เช่น คอมพิวเตอร์ สามารถ
นำ คอมพิวเตอร์ไปช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ เยาวชน
จีน จัดการของ การเรียน เรื่องสอนใหญ่ มีความคิดของ ต่อ

แต่เยาวชนยุคปัจจุบัน ก็มี ข้อเสียและ เช่น พฤติกรรม
เช่น คอมพิวเตอร์ ดัดนิสัยไม่ดี คนเพื่อนเล่น เป็น การ
พนัน การขาดความ และ ไม่ประหยัด เช่น

ขอเยาวชนจีนควรคำนึง ความดี ความ เจริญรุ่งเรือง
หา ต้อง ปรับปรุง ตัวตนของตน สังคม ชาติ
รักประเทศ รักพ่อแม่ ตั้งใจเรียน เพื่อได้รู้ความรู้ ที่ มีความ
สำคัญ ต่อ การพัฒนาสังคมเรา มีศีลธรรม ทำให้ เกิด ความ
สงบ และ ไม่ถึงได้ จะ ประพฤติปฏิบัติ ตาม นอกจากนี้
เรา ควร ตั้งใจว่า จะ ศึกษาค้นคว้า และ เลือกรับรู้ หาก ภารกิจ
การพัฒนา สังคม สังคมนิยม ของ มานูมิ เฮา

ภาคผนวก จ
ประวัติบุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบ

๒. เขียนประวัติบุคคลที่นักศึกษารับชอบสั้นๆ

เจ้านนทสิยวสิง

เจ้านนทสิยวสิงเป็นนักการเมืองชื่อดังของ
จีน เขาได้เข้าร่วมสงครามเพื่อสร้างสาธารณรัฐ
ประชาชนจีนกับประชาชนเหมาซ่งเจียงปี 1935-1949

ต่อมาหลายสิบปี ประเทศจีนไม่ได้อย
หวังและประชาชนจีนยังได้สร้างหาผู้สืบ
วังดำดินบนไต้บาทางปฏิรูปและเปิดประเทศในปี
1978 ตั้งแต่นั้นมา ประเทศจีนก็ได้ติดต่อ
กับภายนอกและมีส่วนร่วมของต่างประเทศ
ทั้งสังคมและเศรษฐกิจก็ได้พัฒนาอย่างเร็ว
อย่างที่ได้กล่าวถึงในสื่อต่างประเทศของจีนในปี 1997
เพราะความพยายามของเขา

ประชาชนจีนส่วนมากก็ชื่นชอบเขาได้จนบัดนี้

๒. เขียนประวัติบุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบสั้นๆ

[illegible]

๒. เขียนประวัติบุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบสั้นๆ

หลู่ซิ่น

..... หลู่ซิ่นเป็นนักวรรณคดี..... นักคิด..... นักเขียน..... นักการศึกษา.....

นักปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ของจีน.....

..... เมื่อในช่วงที่ประเทศจีนตกอยู่ในสภาพ กึ่ง มืดมัวขึ้นถึงศักดิ์ดิเนา

หลู่ซิ่นได้ปลดปล่อยบ้านเกิดไปศึกษาแล้วเขียนที่จีนเพื่อแสวงหาสังคม

เพื่อการปฏิวัติ..... ที่แรกหลู่ซิ่นเรียนวิชาแพทย์เพื่อช่วยในประชาชนจีน

มีสุขภาพดีขึ้น..... แต่ต่อมาเห็นว่าสิ่งสำคัญอันดับแรกอยู่ที่ช่วยใน

ประชาชนจีนได้ตื่นตัว..... ฉะนั้นหลู่ซิ่นจึงดำเนินการต่อสู้โดยใช้วรรณคดี

แต่งใหม่เป็นอาวุธ..... หลู่ซิ่นได้เขียนวรรณกรรมมาก..... วิพากษ์วิจารณ์

วัฒนธรรมเก่า..... ความคิดเก่า..... เช่น "อัครวีรประวัติของอาเคียว"..... "บ้านเกิด" ฯลฯ

หลู่ซิ่นยังได้เข้าร่วมการปฏิวัติเพื่อการปฏิวัติอย่างกระตือรือร้น

และได้ยืนหยัดจนถึงที่สุด.....

..... หลู่ซิ่นเป็นผู้สู้รบเพื่ออนาคตอันรุ่งโรจน์ของมาตุภูมิ.....

ประชาชนจีน..... ~~และ~~ (การ) หลู่ซิ่นอย่างมีผลออกไปและตลอดมา

๒. เขียนประวัติบุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบสั้นๆ

ขุนยัดเขินเป็นนักคิด นักปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ของจีน เกิดปี

ค.ศ. ๑๘๖๖ สมณฑลฝูเจียง

เวลานั้น เนื่องจากความรุกรานของจักรวรรดินิยมและความเหลื่อมเหละทาง
ชนชาติของรัฐบาลชิง ทำให้ประชาชนจีนมีข้อพิพาทมากมายกับต่างชาติ
ขุนยัดเขินเกิดในครอบครัวชาวนาและต้องช่วยพ่อแม่ทำนาเมื่อเข
ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ ปีค.ศ. ๑๘๘๕ เขาไปเรียนนอกประเทศและได้มี
โอกาสที่สัมผัสอารยธรรมสากลของต่างประเทศ ปีค.ศ. ๑๘๘๓ ขุนยัดเขิน
กลับบ้านและต่อไปเรียนในฮ่องกง ๒ ปีมานั้น เขาได้แต่งงานเป็นครั้งแรก
ความคิดปฏิวัติประชาธิปไตยที่คัดค้านจักรวรรดินิยมและศักดินาในยุ
ค่อยุ่ ๆ ก่อรูปในจิตใจของเขา

ปี ๑๙๐๐ ขุนยัดเขินนำการปฏิวัติขึ้นไ้ แต่เพียงแต่ขับไล่กษัตริย์
ลงจากบัลลังก์ไปเท่านั้น ในปี ๑๙๑๒ เขาก็นำการสถาปนาประเทศจีนใน
เมืองหลวงนานกิงและก็เป็นประธานของจีน (จนนั้นการปฏิวัติได้ล้ม
ตอยอยู่ในสภาพพหุชนจากฝ่ายตรงข้าม
แถมว่ารัฐบาลจีนก็ล้มเหลวในการเมือง นายทุนเช่นขุนยัดเขินจึง
หันไปพึ่งพิง)

เขาตายในปีค.ศ. ๑๙๒๕ และถูกเรียกว่าเป็น "พ่อของแผ่นดิน" จนบัดนี้

๒. เขียนประวัติบุคคลที่นักศึกษาชื่นชอบสั้นๆ

นางสาวจันทน์ คุ้มภัยสงฆ์ นักร้องลูกทุ่งชื่อดัง
เกิดปี ค.ศ. 1883 ณ บ้านนาหว้า จังหวัดบึงกาฬ

99

ภาคผนวก ฉ
โครงสร้างทางสังคม

广东外语外贸大学

Guangdong University of Foreign Studies

中国广东省广州市白云大道北2号 邮编 510420 电话 020-36207878 传真 020-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>
2, Baiyundadao Bei, Guangzhou, Guangdong, 510420 P.R. China Tel: 86-20-36207878 Fax: 86-20-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>

แต่ผมทราบดีว่า มีแต่วิธีเดียว ก็คือ ต้องพยายามท่องซ้ำๆ
ทุกวัน ผมเชื่อว่า ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จก็อยู่ที่นั่น
ปกติอาจารย์อ้อมกับอาจารย์แก้วมักเล่าเรื่องประเทศไทย
ให้เราฟัง ตอนที่เขาจะขอประเทศไทยมากขึ้น ผมมีความตั้งใจ
ที่จะเรียนภาษาไทยให้ได้ ผมว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี
ทิวทัศน์สวยงาม และคนไทยน่ารัก และเป็นคนดี ผมสนใจประ-
เทศไทยมากด้านวัฒนธรรม อาหารการกิน หรือแหล่งที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

广东外语外贸大学

Guangdong University of Foreign Studies

中国广东省广州市白云区大道北2号 邮编: 510420 电话: 36207378 传真: 020-36207367 <http://www.gduts.edu.cn>
2, Baiyun Road, Bei, Guangzhou, Guangdong, 510420, P.R. China. Tel: 86-20-36207378 Fax: 86-20-36207367 <http://www.gduts.edu.cn>

มหาวิทยาลัยภาษาและ
การค้าต่างประเทศกวางตุ้ง

๓ (มิถุนายน) ๒๕๕๒

กราบทำอาจารย์จินตนาที่เคารพ

เวลาผ่านไปรวดเร็วเหลือเกิน เราจากกันได้เกือบ ๓
เดือนแล้ว ไม่ทราบว่า อาจารย์เป็นยังไงบ้างครับ? สบายดี
ไหมครับ? ตอนนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในฤดูฝน ฝนตก
หนักไหมครับ? หวังว่า ฝนที่ตกหนักนั้นจะไม่ทำให้อาจารย์
เบื่อหน่าย และขอให้อาจารย์มีความสุขทุกวัน

ตอนนี้ผมกำลังพยายามเรียนภาษาไทย เพื่อจะไมให้
อาจารย์ตักผม อาจารย์อ้อมกับอาจารย์แก้วต่างก็ชมเชยว่า
ผมเรียนดี ผมตั้งใจฝึกออกเสียงทุกวัน แต่ผลการเรียนยังไม่
ค่อยดี (อ่านบทเรียนไม่ค่อยขึ้น) แต่พอคุยกับเพื่อน ๆ ด้วยภาษา
ไทยก็มักจะออกเสียงเพี้ยนไปทุกครั้ง และแบกเสียงสั้นเสียงยาว
ไม่ค่อยชัดครับ แต่ผมไม่ใช่นักเรียนครับ เพราะผมคิดว่า
เราไม่ควรใจร้อนสำหรับการเรียนเลย ผมจะบอคำและเนื้อหา
จากอาจารย์ของเธอก่อน แล้วผมจะฝึกพูดภาษาไทยให้มากขึ้น
จนวันฝึกฝนและสังเกตการใช้ภาษาไทย นอกจากนี้ ผมยังมี
ปัญหาด้านการจำศัพท์อีกด้วย วันนี้พอจำได้ รุ่งขึ้นลืมหมด

广东外语外贸大学

Guangdong University of Foreign Studies

中国广东省广州市白云大道北2号 邮编: 510420 电话: 36207878 传真: 020-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>
2, Baiyundadao Bei, Guangzhou, Guangdong 510420, P.R. China Tel: 86-20-36207878 Fax: 86-20-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>

หรือเปล่าคะ? หนูหวังว่า อาจารย์คงสุขสบายดีนะคะ

广东外语外贸大学

Guangdong University of Foreign Studies

中国广东省广州市白云大道北2号 邮编: 510420 电话: 86-20-36207878 传真: 86-20-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>
2.Banyundadao Bei, Guangzhou, Guangdong 510420 P.R.China Tel: 86-20-36207878 Fax: 86-20-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>

สบายตลอดทั้งปี อาหารในร้านอาหารอร่อยมากด้วย
 ร้านอาหารมีขนมมากมายหลายอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่มี
 เฉพาะที่ร้านอาหาร และร้านอาหารในกวางโจวและ
 เมืองอื่น ๆ ในประเทศจีน ถ้าอาจารย์อยากไปเที่ยว
 ที่ร้านอาหาร หนูจะไปรับอาจารย์ที่สนามบินนานกิง
 และหนูจะพาอาจารย์ไปซื้อของ กินข้าว ฯลฯ
 ตอนนี้ หนูเขียนการเขียนจดหมายส่วนตัว
 ในภาษาไทย หนูรู้สึกว่าการเขียนภาษาไทยยากมาก
 โดยเฉพาะคำศัพท์ยาก หนูนี้พอจำได้ หนูขึ้นสี่หมัด
 อาจารย์ถามบอกว่ามีวิธีเดียว ก็คือต้องพยายามท่อง
 จำ ๆ ทุกวัน และต้องคุยกับเพื่อนด้วยภาษาไทยทุก
 วันด้วย หนูจึงไปอ่านบทเขียนและคำศัพท์ ที่ฝึก
 เขียนที่ ๒ ทุกคืน หนูจำได้ว่า "ความลำบากขึ้นอยู่กับ
 ความพยายาม" หนูต้องพยายามเขียน ยิ่งขึ้น
 บางทีหาตยกันด้วยภาษาไทย (ส่วนมาก) พวกเรา
 ต่างมีความตั้งใจที่จะเขียนภาษาไทยให้ดี
 ๖ หน้า ๖ จะไปเขียนภาษาไทยที่ประเทศ
 ไทย หนูเชื่อว่าสถานที่นั้นเราจะคุยกับอาจารย์
 ด้วยภาษาไทยได้แล้ว อาจารย์ยินดีกับหนูด้วย

广东外语外贸大学

Guangdong University of Foreign Studies

中国广东省广州市白云大道北2号 邮编: 510420 电话: 86207878 传真: 020-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>
2, Baiyundadao Bei, Guangzhou, Guangdong, 510420 P.R. China Tel: 86-20-36207878 Fax: 86-20-36207367 <http://www.gdufs.edu.cn>

มหาวิทยาลัยภาษาและ
การค้าต่างประเทศต่าง ๆ

๖ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรียนอาจารย์จินตนาที่นับถือ:

อาจารย์คะ ไม่ได้เจอกันสักระยะ (เป็นไงบ้าง?)
สบายดีไหมคะ?

ตั้งแต่อาจารย์กลับถึงประเทศไทย จากทุกคน
ในหอภาษาไทยต่างก็คิดถึงอาจารย์มาก บางทีถาม
อาจารย์ว่า อาจารย์จะมากางโจวอีกเมื่อไร
อาจารย์ก็บอกว่ายังไม่ทราบค่ะ หนูจำได้ว่า
(เคยถามอาจารย์จากหอออกเสียง) อาจารย์สอนเก่ง
มาก วิธีการสอนของอาจารย์เหมาะสำหรับนักศึกษา
(จีน) ค่ะ

หนูชื่อเทพินท์ ชื่อเล่นชื่อดาว อาจารย์จำ
หนูได้ไหมคะ? หนูมาจากจังหวัด (ลาว) เคยไปจังหวัด
ไหนคะ? จังหวัดเป็นเมืองที่มีทิวทัศน์สวยงามเมืองหนึ่ง
อากาศในจังหวัดดีมาก ในฤดูร้อนอากาศไม่ค่อย
ร้อน ในฤดูหนาวก็ไม่ค่อยหนาว อากาศเย็น

ภาคผนวก ข
จดหมายถึงอาจารย์จินตนา

สมาชิกของสังคม สถานภาพเจ้าหน้าที่และหน้าที่ของบุคคลที่มี
ต่อผู้อื่น ทั้งนี้เพื่อให้การติดต่อสัมพันธ์กันทางสังคมเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพเหมาะสม

บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามหน้าที่และสิทธิของตนตามสถานภาพ
ในสังคม เช่น นายทงมีสถานภาพทางสังคมเป็นครู นายทงย่อมมี
บทบาทในการอบรมสั่งสอนในความรู้แก่นักเรียน

ลักษณะของโครงสร้างของสังคมมนุษย์ ได้แก่

- ๑ กลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่มีการติดต่อระหว่างกัน
- ๒ มีกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อกันเพื่อ
ความสงบเรียบร้อย
- ๓ มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการติดต่อสัมพันธ์กัน
- ๔ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องจาก จำนวนประชากรที่
เปลี่ยนแปลง ความสัมพันธ์ของบุคคลในสังคมเปลี่ยนแปลงไป
สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัตถุเปลี่ยนแปลง

คคิอ

โครงสร้างของสังคม

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โครงสร้างคือ ส่วนประกอบสำคัญๆ ซึ่งนำมาเชื่อมเข้าด้วยกันให้เป็นรูปร่างเดียวกัน
สรุปได้ว่า โครงสร้างของสังคมหมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
จำนวนหนึ่งซึ่งมีแบบแผนในการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน
กัน โครงสร้างของสังคมเปรียบได้กับบ้านเรือนที่เราอาศัยอยู่อย่างสมบูรณ์
ประกอบด้วยโครงสร้างที่สำคัญหลายอย่าง เช่น (ตาน) หลังคา พื้น ฝา
ประตู หน้าต่าง เป็นต้น โครงสร้างของสังคมก็เช่นเดียวกัน ย่อมประกอบด้วย
ด้วยกลุ่มคน สถาบันทางสังคม และสภาพทาง บทบาทของคนในสังคม
กลุ่มคนหมายถึงคนสองคนขึ้นไปมีการติดต่อกันทางสังคมและอยู่ร่วม
ในระยะเวลาพอสมควร
กันโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น สมาคมเกษตรกร

สถาบันทางสังคมหมายถึงแนวทางปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีระเบียบ
แบบแผน ได้รับการจัดตั้งปฏิบัติจากสมาชิกของสังคมอย่างมั่นคงเป็นเวลา
พอสมควร เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ
สถาบันสภาพหมายถึงตำแหน่งของบุคคลในสังคมที่ได้จากการเป็น

ใบเสร็จรับเงิน

มีเงินรับจาก...
...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

โครงการทางสังคม
อาศัยที่แล้ว มีข่าวเล่าว่าอยู่ๆอยู่ๆเป็นสื่อพิมพ์ ซึ่ง
ไม่ค่อยได้รู้ความละเอียดมากนัก แต่นั่นอ่านแล้วคิดว่า นั่น
คือสื่อใหม่และใหม่ (เพราะนั่นคือสื่อใหม่จริงๆ) แล้ว
จากนั้นก็ได้นำข่าวไปส่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีข่าวว่าสังคม
ที่รัฐได้ให้เลือกว่าจะเอาข่าวก่อนหรือว่าจะเอาข่าวที่
ประโยชน์ของรัฐ ผลปรากฏว่า 60% ของกลุ่มที่นำข่าว
สังคมนั้น 60% เลือกประโยชน์ของรัฐ ส่วนมากจะเป็น
วิชาการ ข่าวสาร และข่าวสารด้านสังคม ส่วนกลุ่ม 40% ที่
เลือกประโยชน์ส่วนตัว ส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจและพ่อค้า
เมื่ออ่านแล้วแล้ว ก็รู้สึกว่านั่นเป็นปรากฏการณ์ที่
เห็นได้ว่าจริงๆว่า กลุ่ม 40% นั้นจะเป็นกลุ่มคนที่
ที่ไปไปต่างๆนั้นเป็นกลุ่มคนที่สนใจด้านนี้ แต่พอเอา
กลับคืนมาประโยชน์ของรัฐ ซึ่งจะไม่เห็นผลเท่าที่
สมควร ข่าวนี้เองอาจจะนำมาซึ่งความสำคัญของการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Date.....

๑. ศึกษาสถิติ การไปพักผ่อนในสวนสาธารณะทางจังหวัดเชียงใหม่
๒. การปรับปรุงสวนสาธารณะ

ฉันถามไฉนมีลักษณะเด่นว่ามีลมหายใจเย็นชุ่มชื่นบ้าน
เกิดของตาม ความ(จรรโลงใจ)ที่อริจะเป็ในสิ่งที่สุขุณเอนกอนัน
มือห่อหุ้มไป หนึ่งชีวิตที่ต่างจากทะเลและน้ำร้อนนี้ หนึ่งน้ำเย็นที่
ตามดัดเยินและใจของใจที่ต่างฉันเองอย่างชัดเจน หนึ่งที่เกิดจาก
ดัดเยินและใจที่ต่างนี้ มีใจที่ดัดเยินที่ต่างของนั้น

๑) ปัจจัยภายในสังคม สังคมไทยมีโครงสร้างแบบพหุชนชน
มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและ
ได้กับอิทธิพลจากภายนอกอย่างง่าย อีกทั้งในยุคสมัยปัจจุบันนี้
ท่ามกลางนี้ คนที่ได้กับผลกระทบอย่างทางและแนวทางที่ดีสุด
คือคนที่ประกอบอาชีพในด้านการธุรกิจและการค้าขาย เพราะคิด
ประกอบของกลุ่มคนนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดตาม
สภาพทางเศรษฐกิจ

๒. วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ฯ ได้รับเงินอุดหนุนจาก สวท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Date.....

~~การ~~แบบที่จะรับงานนี้ให้เต็มความสามารถ
 ๒. ศึกษาแบบอย่างดีในอันมา ทำนิยามของที่จะรับงานส่วนนี้แล้วมาปรึกษ
 ๓. ปรึกษาของอธิการให้พอว่างานนี้รับได้หรือไม่
 ๔. รับงานนี้แล้วจะรับงานนี้ให้เต็มความสามารถ
 ๕. รับงานนี้แล้วจะรับงานนี้ให้เต็มความสามารถ

อย่างไรก็ตาม ในเรื่องราวครั้งนี้ เขาไม่^(มั่งคั่ง)สามารถจะ
หาเงินไป^(๙)มาจ่ายค่าเช่าบ้านได้ ดังนั้นจึงว่า เขาลด
กับ~~เขา~~ สติใหม่เมื่อเขากลับมาพบสิ่งแปลกประหลาดใน
ทางธรรมนั้น

โครงสร้างทางสังคม

โครงสร้างทางสังคมหมายถึงส่วนต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นระบบความสัมพันธ์ของสังคมมนุษย์

โครงสร้างของสังคมแบ่งออกเป็น สังคมชนบท และสังคมเมือง สังคมชนบทเป็นสังคมเกษตรกรรม

องค์ประกอบหลักของสังคมคือ ค่านิยม สถานภาพ สถาบันทางสังคม บรรทัดฐานทางสังคม บทบาท และ การควบคุมทางสังคม

โครงสร้างทางสังคมต้องมีการรวมกลุ่มของคนในสังคม ซึ่งแต่ละกลุ่มที่รวมกันต่างมีหน้าที่รับผิดชอบ มีแนวทางในการปฏิบัติอย่างเหมาะสมหรือมีกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนเป็นแนวทางให้ยึดถือร่วมกัน มีจุดหมายในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ และก็มี การเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง - แปลงได้

สุริษา

52101010731

โครงสร้างของสังคมมนุษย์

มีกลุ่มคนจำนวนมากหนึ่งดำรงชีวิตรวมกัน และ

การติดต่อระหว่างกัน อย่างเช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มประ

ชากร พวากลุ่มคนนั้นปฏิบัติตามกฎหมายที่เรารู้จักดี

เดียวกัน เช่นตามกฎหมายในคดีอาญา ระเบียบโรงเรียน

โครงสร้างของสังคมมนุษย์จะเปลี่ยนแปลงตามเวลาและ

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังที่เราได้เห็นส่วนประกอบ

หนึ่งที่สำคัญที่สุดของโครงสร้างของสังคมมนุษย์

กฎหมายและระเบียบที่สร้างขึ้นโดยกลุ่มคนที่ส่วนใหญ่

ป็นคนเดียวกัน